

အဘိဓမ္မာ အနှစ်ချုပ်

အဘိဓမ္မာ၏ အခြေခံတရားများ

(၁) အဘိဓမ္မာ ဆိုသည်မှာ

အဘိဓမ္မာ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ ထူးခြားသောတရားဟု ဆိုလို၏။ ပညတ်တရားများကို ပယ်ရှား၍ အတွင်းအနှစ် ပရမတ္ထ အစစ်ဖြစ်သောကြောင့် ထူးခြားသည်။ (တခြားအဓိပ္ပါယ်နှင့်အဖွင့်များလည်းရှိ၏။) အဘိဓမ္မာဟုခေါ်ဆိုရသော ပရမတ္ထတရားများကို အဓိကဟောကြားသည့် ဒေသနာနှင့် ကျမ်းစာများ ကိုလည်း "အဘိဓမ္မာ" ဟုပင်ခေါ်သည်။ (အဋ္ဌသာလိနီကျမ်း၌ ဆိုသော တခြားအဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းမှတ်ပါ။)

(၂) အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်း

ပိဋကသည် ဝိနယ၊ သုတ္တန္တ၊ အဘိဓမ္မာ ဟု သုံးမျိုးရှိသည်။ အဘိဓမ္မာပိဋကကို ဖော်ပြပါ (၇) ကျမ်းဖြင့် ဖွဲ့စည်း၏။

- (၁) ဓမ္မသင်္ဂဟိ (အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်း၏အခြေခံတရားများကို စုစည်းရှင်းပြသည့်ကျမ်း)
- (၂) ဝိဘာဏ် (ပရမတ္ထဓမ္မကို ခွဲခြားဖွင့်ဆိုရှင်းပြသည့်ကျမ်း)
- (၃) ဓာတုကထာ (ဓာတုဆိုသည်မှာ ခန္ဓာဝသောပရမတ္ထဓမ္မများကိုသာ ရည်ညွှန်း၏။ ဤ၌ ပို၍အရာကျယ်သော ဓာတုများဖြင့်ဟောကြားအပ်သောကြောင့် ဓာတုကထာဟုအမည်ပေးထားသည်ကျမ်း)
- (၄) ပုဂ္ဂလပညတ္တိ (ပညတ်ဖြင့်သာ သဘာဝတရားကို ရှင်းပြနိုင်ပုံကိုပြလို၍ ပုဂ္ဂလပညတ်အပါအဝင် ပညတ် ၆-ပါး ခွဲခြားရှင်းပြသည့်ကျမ်း)
- (၅) ကထာဝတ္ထု (ကထာမျိုးစုံနှင့် အငြင်းပွားမှုကို ဖြေရှင်းဖော်ပြသည့်ကျမ်း)
- (၆) ယမက (ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးမြင့်ပေးစေရန် အဖေးအခြေစသည် အစုံပြဟောကြား သည့်ကျမ်း)
- (၇) ပဋ္ဌာန (အကြောင်းတရားတို့၏ သတ္တိကိုဖော်ပြ၍ အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်ပုံကို အနန္တနယ ဖြင့်ရှင်းပြသည့်ကျမ်း)

(၃) အဘိဓမ္မာကျမ်း၌ ဟောအပ်သော ဓမ္မ ၂-မျိုး

အဘိဓမ္မာ(၇) ကျမ်း၌ ဖော်ပြအပ်သော ဓမ္မများကို အနှစ်ချုပ်၍ ဖော်ပြရလျှင် နှစ်မျိုးသာရှိ၏။ နှစ်မျိုးမှာ-

- (၁) ပညတ္တိဓမ္မ
- (၂) ပရမတ္ထဓမ္မ ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ပညတ္တိဆိုသည်မှာ တဖက်သားကိုသိအောင် ပြောပြအပ်သော စကားနှင့် အမူအရာကိုလည်းကောင်း၊ စကားဝေါဟာရနှင့် အမူအရာတို့ဖြင့် သိရသော အရာဝတ္ထုအကြောင်းအရာကိုလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ပညတ္တိသည် တကယ်ရှိသော အရာကိုဖြစ်စေ တကယ်မရှိသော အရာကိုဖြစ်စေ ရည်ညွှန်းပြောဆိုအပ်သော လူတို့၏ ဝေါဟာရ အရာဝတ္ထုနှင့် အကြောင်းအရာများသာ ဖြစ်၏။

ပရမတ္ထဆိုသည်မှာ အရင်းခံမူလသဘာဝ . ပဓာနအနက်သဘောကို ခေါ်သည်။ ပညတ္တိကိုဖယ်၍ ဉာဏ်ဖြင့်သာ သိရသော အရာကို ခေါ်သည်။

ပရမတ္ထတရား ၄ - ပါး

မှားယွင်းမှုမရှိသော ထာဝရမှန်ကန်သောသဘာဝတရားကို "ပရမတ္ထ" ဟုလည်းကောင်း "သစ္စိကဋ္ဌ" ဟုလည်းကောင်း ခေါ်သည်။ ပရမတ္ထသည် တဆင့်ကြားဖြင့်သိရသောအရာမဟုတ်။ ကိုယ်တိုင် ဉာဏ်ဖြင့်ပျက်မှောက်ပြုနိုင်သိနိုင်သောတရားမျိုး သာတည်း။

ထိုပရမတ္ထတရားသည် ၄ - မျိုးရှိ၏။

- (၁) စိတ္တ (စိတ်)
- (၂) ဧဝတသိက (ဧဝတသိက်)
- (၃) ရူပ (ရုပ်)
- (၄) နိဗ္ဗာန် (နိဗ္ဗာန်)

ထိုတွင် အာရုံကို သိတတ်သောတရားကို စိတ်ဟုခေါ်၏။

စိတ်နှင့်ဆက်စပ်လျက်သာဖြစ်သောတရား၊ စိတ်၌ဖြစ်သောတရား၊ စိတ်ကိုပို၍သာဖြစ်သောတရားကို ဧဝတသိက်ဟု ခေါ်၏။

ဆန့်ကျင်ဖက်အကြောင်းကြောင့် ပြောင်းလဲတတ် ပျက်စီးတတ်သောတရားကို ရုပ်ဟု ခေါ်၏။

တကုန်မှ လွတ်မြောက်သောတရား . တကုန်မှ လွတ်မြောက်သဖြင့် တကုန်ဦးဆောင်သည့် အကြောင်းတရားများသည် စုပေါင်းဖန်တည်းအပ်သော ရုပ်နာမ်သစ်တ တရားများမှ လွတ်မြောက်သောတရားကို နိဗ္ဗာန်ဟုခေါ်၏။

ပရမတ္ထတရား

(၁) စိတ်	နာမ်	သစ်တ
(၂) ဧဝတသိက်		
(၃) ရုပ်	ရုပ်	
(၄) နိဗ္ဗာန်	နာမရူပနိရောဓ	အသစ်တ

(၁) ရူပကလျာ

(၁) ရူပသရူပ (ရုပ်တို့၏အရေအတွက်)

ရူပအဓိပ္ပါယ်

(၁) ယဉ်ဘာသာ "ရူပ" ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် "ရုပ်" ဟု ခေါ်၏။ ပြောင်းလဲတတ် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် ရုပ်ဟု ခေါ်၏။ ရုပ်သည် ဆန့်ကျင်ဖက်အကြောင်းနှင့် ဆုံမိသောအခါ ပုံသဏ္ဍာန်အရည်အချင်းပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်တတ်၏။

(၂) ရုပ်အမျိုးမျိုး

ရုပ်သည် ပြောင်းလဲပျက်စီးတတ်သော ရူပနုလက္ခဏာအားဖြင့် ကွဲပြားမှုမရှိသော်လည်း နိဿယ . နိဿိတ . ဆောင်ရွက်မှုကိစ္စသည်အားဖြင့် အမျိုးမျိုးကွဲပြား၏။

ရှေးဦးစွာ နိဿယ နိဿိတအားဖြင့် ရုပ် ၂ - မျိုးရှိ၏။

(၁) မဟာဘူတ

(၂) ဥပါဒါရူပ

ထိုတွင် မဟာဘူတ ရုပ်သည် ၄ - မျိုးရှိ၏။

- (၁) ပထဝီ (မြေ)
- (၂) အာပေါ (ရေ)
- (၃) တေဇော (မီး)
- (၄) ဝိယော (လေ)

မြေ၊ ရေ၊ မီး၊ လေ တို့သည် ထုထည်၊ အသွင်သဏ္ဍာန်၊ အရည်အချင်းအားဖြင့် ကြီးမားကျယ်ပြန့်စွာ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်တတ်သောကြောင့် အဆိုပါရုပ်များကို "မဟာဘူတ" ဟုခေါ်၏။ သဘာဝသက်သက်သာဖြစ်ပြီး သတ္တဇီဝ မဟုတ်ကြောင်းသိသာစေရန် "ဓာတု" ဟုသောဝေါဟာရဖြင့် တွဲဖက် "ပထဝီဓာတု" စသည်သုံး၏။

မဟာဘူတရုပ်သည် အပြန်အလှန် ဖြစ်ခြင်း (နိဿိတ) ဖြစ်ခြင်း (နိဿယ) အားဖြင့် နိဿယ နိဿိတ ၂ - မျိုးဖြစ်သော်လည်း ဥပါဒါရုပ်တို့သည် မဟာဘူတ ၄ - မျိုးလုံးကို အမြဲတမ်းသာဖြစ်ကြ၏။ အဆိုပါ ဥပါဒါရုပ်တို့သည် ဆောက်ရွက် မှုကိစ္စအားဖြင့် ၁၀ - မျိုး၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ၂၄ - မျိုးရှိ၏။

- (၁) ပသာဒရုပ် (၅)
- (၂) ဂေါစရ (ဝိဿယ) ရုပ် (၄)
- (၃) ဇိဝိတရုပ် (၁)
- (၄) အာဟာရရုပ် (၁)
- (၅) ဟဒယရုပ် (၁)
- (၆) ဘာဝရုပ် (၂)
- (၇) ပရိစ္ဆေဒရုပ် (၁)
- (၈) ဝိညတ္တိရုပ် (၂)
- (၉) ဝိကာရရုပ် (၃)
- (၁၀) လက္ခဏရုပ် (၄)

မှတ်ချက်။ ။ ဝိညတ်ရုပ် ၂ မျိုးကို ဝိကာရရုပ် ဟုလည်းခေါ်၏။ ဝိညတ္တိရုပ်နှစ်မျိုးပေါင်းထည့်လျှင် ဝိကာရရုပ် (၅) မျိုးဟုလည်း မှတ်ရ၏။ ဥပါဒါရုပ်နှင့်ဆိုင်သော ဂေါစရရုပ်သည် ၄ - မျိုးသာဖြစ်သော်လည်း ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝိယောဟူသော မဟာဘူတရုပ် ၃ - မျိုးကို "ဖေဋ္ဌဗ္ဗရုပ်" ဟုခေါ်၏။ ဖေဋ္ဌဗ္ဗရုပ် ၃ - မျိုးပေါင်းထည့်ပြီး ဂေါစရရုပ် ၇ - မျိုးဟုလည်း မှတ်ရ၏။

ပသာဒရုပ်

အာရုံကို ဖမ်းယူနိုင်စွမ်းရှိသော အကြည်ဓာတ်ကို "ပသာဒ" ဟုခေါ်၏။ ပသာဒရုပ်သည် ၅ - မျိုးရှိ၏။

- (၁) စက္ခုပသာဒ (မျက်စိအကြည်)
- (၂) သောတပသာဒ (နားအကြည်)
- (၃) ယာနပသာဒ (နားခေါင်းအကြည်)
- (၄) ဇိဝိပသာဒ (လျှာအကြည်)
- (၅) ကာယပသာဒ (ကာယအကြည်)

(၁) စက္ခုပသာဒရုပ်သည် မျက်နှာဝန်းအလည်သန်းဦးခေါင်းပမာဏ ရှိ ပုံရိပ်ထင်ရာအရပ်၌ မျက်လွှာ ၇ - ထပ်ပြန်နံ့လျက် တည်၏။

- (၂) သောတပသာဒရုပ်သည် နား၏အတွင်း လက်စွပ်ကွင်းသဏ္ဍာန်ဝန်းရံလျက်အမွှေးနုပေါက်ရာအရပ်၌ တည်၏။
- (၃) ယာနပသာဒရုပ်သည် နာခေါင်း၏အတွင်း ဆိတ်ခွါသဏ္ဍာန် အသားဆိုင်ရှိရာအရပ်၌တည်၏။
- (၄) ဇိဝါပသာဒရုပ်သည် လျာ၏အလည်ကြာပွင့်ဖတ်အဖျားသဏ္ဍာန်ရှိအရပ်၌ တည်၏။
- (၅) ကာယပသာဒရုပ်သည် (ကမ္မဇတေဇ၏တည်ရာအရပ်. ဆံပင်ဖြား. မွေးညှင်းဖြား. လက်သံခြေသံဖြား. သွေးသားမစပ်ခြောက်ကပ်သောအရေတို့မှတစ်ပါး) ကိုယ်ကာယအနှံ့ တည်၏။

ဂေါစရရုပ်

ကျွတ်ညွှန်သောစိတ်တို့၏ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သောကြောင့် "ဂေါစရ (ဝိသယ)" ဟုခေါ်၏။ ဂေါစရရုပ်သည် အမျိုးအစား၅-မျိုးရှိ၍ ရုပ်အရေအတွက်၇-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ရူပ (ဝဏ္ဏ) (အဆင်း)
- (၂) သဒ္ဒ (အသံ)
- (၃) ဂန္ဓ (အနံ့)
- (၄) ရသ (အရသာ)
- (၅) ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ (ဖုတေ၊ ဝါ) (အထိအတွေ့)

ဤ၌ "ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ" ထိတွေ့အပ်သော အာရုံသည် အပျော့အဟာ. အပူအအေး. တွန်းကန်လှုပ်ရှား သဘာဝများ ဖြစ်သောကြောင့် ပထဝီ. တေဇော. ဝါယော ခေါ် မဟာဘူတ ၃-မျိုးကိုပင်ခေါ်သည်။ ယိုစီးခြင်း. စုစည်းခြင်း တို့မှာ အာပေါ၏ သဘာဝဖြစ်၍ အဆိုပါသဘာဝများကို စိတ်ဖြင့်သာ သိနိုင်၏။ ကိုင်တွယ်ထိတွေ့၍ သိရသောအရာမဟုတ်သဖြင့် "ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ" အာရုံတွင် မပါဝင်ဟု မှတ်။

ဇီဝိတရုပ်

ကမ္မဇရုပ်များ ရှင်သန်နေအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်သောကြောင့် "ဇီဝိတ (အသက်)" ဟု ခေါ်၏။ ဤဇီဝိတရုပ်သည် ဝမ်းမီး (ပါဝကတေဇော) အပါအဝင် ဥပါဒိန္ဒကာယ တကိုယ်လုံး ပြန့်နှံ့လျက် တည်ရှိ၏။

အာဟာရရုပ်

ဆောင်သွင်းအပ်သောကြောင့် (အာဟာရိယတိ) . အကျိုးဖြစ်သောရုပ်ကိုဆောင်ယူတတ်. ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် (ရုပ် ဝါ အာဟာရတိ) အာဟာရ ဟုခေါ်၏။ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများသို့ ပြန့်နှံ့သော အရည်၏အနှစ်သာရဖြစ်သော အထောက်အကူခွန်အားကို ဖြစ်စေတတ်သော မဟာဘူတကိုမှီသောဝိသေသစွမ်းအားသည် "ဩဇာ" မည်၏။ (မူလဋီကာ)။ ရသာကြော့မှတစ်ဆင့် ပြန့်နှံ့စိမ့်ဝင်သော အာဟာရ၏ အနှစ်. အတွင်းအာဟာရရုပ်၏ အထောက်အကူဖြစ်သော အဆီအနှစ် (ယင်းအဆီအနှစ်ကိုပင်ရသဓာတ်ဟုခေါ်၏) သည် ဩဇာမည်၏။ အဆိုပါဩဇာ ကိုပင် ဤ၌ အာဟာရရုပ်ဟုခေါ်၏။

ဟဒယရုပ်

မနောဓာတ် မနောဗိညာဏဓာတ်တို့၏ မှီရာဖြစ်သောရုပ်သည် ဟဒယရုပ် မည်၏။ ဤ၌ ဟဒယ ဆိုသည်မှာ "စိတ်နလုံး" ကိုဆိုလို၏။ ဤရုပ်သည် နလုံးအိမ်၏အတွင်းရှိ "ပသတ" ထက်ဝက်ခန့်ပမာဏရှိသွေးကို မှီ၍ ဖြစ်၏။ (ပသတ = တစ်လက်ဖက်၊ တစ်လက်ဆွဲ = လက်ဖဝါးကိုလှန်ပြီးတွန်းနှိုးထားသည့်အတွင်း၌တည်ရှိသော အရည်ပမာဏခန့်)

ဘာဝရုပ်

အစိုအမ ဝေါဟာရနှင့် အသိစိတ်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် "ဘာဝ" ဟုခေါ်၏။ ဘာဝရုပ်သည် ၂-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ဣတ္ထိဘာဝရုပ် ("မ" ဟု သိကြောင်းရုပ်)
- (၂) ပုဗ္ဗာဝရုပ် ("စိ" ဟု သိကြောင်းရုပ်)

ဘာဝရုပ် ၂-မျိုးသည် ကိုယ်ကာယအနံ့ ပြန့်လျက် တည်ရှိ၏။

ပရိစ္ဆေဒရုပ်

ရူပကာလာပ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ရောနှောပေါင်းစပ်ခြင်းမရှိစေရန် အပိုင်းအခြားပြုသောကြောင့် ပရိစ္ဆေဒရုပ်ဟု ခေါ်၏။ ရူပကာလာပ (ရုပ်အစု)တို့၏အကြားဖြစ်သော အာကာသဓာတ်ကိုပင် ခေါ်သည်။ မဟာဘူတရုပ် ၄ - မျိုးတို့နှင့် မထိမဝင်သော အကြားအရပ်သည် ရုပ်မဟုတ်သော်လည်း ရုပ်ဟုပင် ရေတွက်ရသော အရာဖြစ်၏။

ဝိညာဏ္ဍိရုပ်

မိမိ၏ဆန္ဒကို တစ်ဖက်သားအား သိစေတတ်သောကြောင့် ဝိညာဏ္ဍိရုပ် ဟု ခေါ်၏။ ဝိညာဏ္ဍိရုပ်သည် ၂-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ကာယဝိညာဏ္ဍိ (ကာယဖြင့် သိစေခြင်း)
- (၂) ဝစီဝိညာဏ္ဍိ (နှုတ်မြွက်ပြောဆိုသံဖြင့် သိစေခြင်း)

ကိုယ်အမူအရာလှုပ်ရှားမှုဖြင့် တစ်ဖက်သားကို မိမိဆန္ဒဖော်ပြသိစေခြင်း (sign language) ကို ကာယဝိညာဏ္ဍိဟု ခေါ်၏။ နှုတ်မြွက်ပြောဆိုသံကို ဝစီဝိညာဏ္ဍိဟု ခေါ်၏။ ဝစီဝိညာဏ္ဍိနှင့် သဒ္ဒါရုပ်တို့သည် တွဲဖက်နေ၏။

ဝိကာရရုပ်

ရုပ်တို့၏ ထူးခြားသည့် အခြင်းအရာတစ်မျိုးကိုပင် ဝိကာရရုပ်ဟု ခေါ်၏။ ဝိကာရရုပ်သည် ဝိညာဏ္ဍိရုပ် ၂-မျိုးကိုပင် ပေါင်းစည်းသော် ၅-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ကာယဝိညာဏ္ဍိ (ကာယဖြင့် သိစေခြင်း)
- (၂) ဝစီဝိညာဏ္ဍိ (နှုတ်သံဖြင့် သိစေခြင်း)
- (၃) လဟုတာ (ပေါ့ပါးမှု)
- (၄) မုဒုတာ (နုညံ့မှု)
- (၅) ကမ္မညတာ (လုပ်ဆောင်နိုင်မှု)

ပေါ့ပါးမှု . နုညံ့မှု . လုပ်ဆောင်နိုင်မှုတို့သည် လေးလံမှု . တောင့်တမှု . မလုပ်ဆောင်နိုင်မှုတို့နှင့် မတူထူးခြား၏။ ဝိတ် . ဥတု . အာဟာရ အကြောင်းတစ်မျိုးမျိုးကြောင့် ရုပ်၏ အခြေအနေထူးခြားမှုဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်ဟု ခေါ်၏။

လက္ခဏာရုပ်

ရုပ်၏ အမှတ်အသား လက္ခဏာဖြစ်သောကြောင့် လက္ခဏာရုပ်ဟု ခေါ်၏။ လက္ခဏာရုပ်သည် ၄-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ဥပစယ (ရုပ်၏စတင်ဖြစ်မှု)
- (၂) သန္တတိ (ရုပ်၏ဆက်လက်ဖြစ်မှု)
- (၃) ဇရတာ (ရုပ်၏ရင့်ရော်မှု)
- (၄) အနိစ္စတာ (ရုပ်၏မပြုမှု၊ ပျက်စီးမှု)

ဤဥပစယ၊ သန္တတိ ၂-မျိုးကို ပေါင်း၍ "ဇာတိရုပ်" ဟုလည်း ခေါ်၏။

၂- ရူပဝိဘာဂ

ရုပ်တို့ကို မျိုးတူရာခွဲခြားခြင်း

(၁) တမျိုးတည်းဖြစ်ခြင်း

ရုပ်ဟု သမ္မုသည် (၁) အဟေတုက (ဟေတုနှင့်မယှဉ်ခြင်း) နှင့် သဟေတုက (ဟေတုနှင့်ယှဉ်ခြင်း) ၂-မျိုးတွင်

အဟောတုက (ဟောတုနှင့်တွဲဖက်၍မဖြစ်ခြင်း) တစ်မျိုးသာတည်း။

(၂) သပ္ပတ္တယ (အကြောင်းရှိခြင်း) အပ္ပတ္တယ (အကြောင်းမရှိခြင်း) ၂-မျိုးတွင် သပ္ပတ္တယ တစ်မျိုးသာတည်း။

(၃) သာသဝ (အာရုံပြုဖြစ်သည့်အာသဝရှိခြင်း) အနာသဝ (အာရုံပြုဖြစ်သည့်အာသဝမရှိခြင်း) ၂-မျိုးတွင် သာသဝ တစ်မျိုးသာတည်း။

(၄) သင်္ခတ (အကြောင်းတရားများကစုပေါင်းဖန်တည်းထားခြင်း) အသင်္ခတ (ထိုသို့မဟုတ်ခြင်း) ၂-မျိုးတွင် သင်္ခတ တစ်မျိုးသာတည်း။

(၅) လောကီယ (လောက၌ပါဝင်ခြင်း) လောကုတ္တရ (လောကကိုလွန်မြောက်ခြင်း) ၂-မျိုးတွင် လောကီယ တစ်မျိုးသာတည်း။

(၆) ကာမာဝစရ (ကာမတရုဏာ၏နယ်ပယ်၌ဖြစ်ခြင်း) ရူပါဝစရ (ရူပတရုဏာ၏နယ်ပယ်၌ဖြစ်ခြင်း) အရူပါဝစရ (အရူပတရုဏာ၏နယ်ပယ်၌ဖြစ်ခြင်း) ၃-မျိုးတွင် ကာမာဝစရတစ်မျိုးသာတည်း။

(၇) သာရမ္မဏ (အာရုံရယူမှုဖြစ်ခြင်း) အနာရမ္မဏ (အာရုံကိုမရယူပဲဖြစ်ခြင်း) ၂-မျိုးတွင် အနာရမ္မဏ တစ်မျိုးသာတည်း။

(၈) ယဟာတဗ္ဗ (ယယ်အပ်သောတရားဖြစ်ခြင်း) အပ္ပဟာတဗ္ဗ (ယယ်အပ်သောတရားမဟုတ်ခြင်း) ၂-မျိုးတွင် အပ္ပဟာတဗ္ဗ တစ်မျိုးသာတည်း။

နှစ်အုပ်စုခွဲခြားခြင်း

(၁)	အဝိနိဇ္ဈောဂ	(ခွဲခြားမရ)	ဝိနိဇ္ဈောဂ	(ခွဲခြားလိုရ)
(၂)	အဇ္ဈတ္တိက	(အတွင်း)	တဟိရ	(အပြင်)
(၃)	ဝတ္ထု	(ပိတ်၏မှီရာ)	အဝတ္ထု	(မှီရာမဟုတ်)
(၄)	ခွဲရ	(ပိတ်၏တံခါး)	အခွဲရ	(တံခါးမဟုတ်)
(၅)	ဣန္ဒြိယ	(ဆိုင်ရာကိစ္စ၌အစိုးရ)	အဣန္ဒြိယ	(အစိုးမရ)
(၆)	ဩဠာရိက	(အကြောင်း)	သုဗ္ဗမ	(အန)
(၇)	သန္တိကေ	(အနီး)	ဒူရေ	(အဝေး)
(၈)	သပ္ပဋိယ	(ထင်ဟပ်မှုရှိ)	အပ္ပဋိယ	(ထင်ဟပ်မှုမရှိ)
(၉)	ဥပါယိန	(ကံ၏အကျိုး)	အနုပါယိန	(ကံ၏အကျိုးမဟုတ်)
(၁၀)	သနိဒဿန	(မြင်မှုရှိ)	အနိဒဿန	(မြင်မှုမရှိ)
(၁၁)	ဂေါစရဂ္ဂါဟက	(အာရုံကိုဖမ်းယူ)	အဂေါစရဂ္ဂါဟက	(အာရုံဖမ်းယူမှုမရှိခြင်း)
(၁၂)	နိပ္ပန္နရုပ်	(အကြောင်းတရားများဖြစ်စေအပ်)	အနိပ္ပန္နရုပ်	(ထိုသို့မဖြစ်စေအပ်)
(၁၃)	သဘာဝ	(ကိုယ်ပိုင်သဘာဝရှိ)	အသဘာဝ	
(၁၄)	သလက္ခဏ	(ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာရှိ)	အသလက္ခဏ	
(၁၅)	ရူပရူပ	(တကယ့်ရုပ်၊ ရုပ်အစစ်)	နရူပရူပ	
(၁၆)	သမ္ပဿနရူပ	(ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်သုံးသပ်လို့ရ)	နသမ္ပဿနရူပ	

(၁) အဝိနိဇ္ဈောဂရုပ်သည် ၈-မျိုးရှိ၏။ မဟာဘူတ ၄-ခု၊ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာ (၄) ဤရုပ် ၈-မျိုးသည် အမြဲပေါင်းစပ်နေ၏။ အရည်အသွေးမပျက် တစ်ခုစီခွဲထုတ်၍ မရသောကြောင့် အဝိနိဇ္ဈောဂရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည် ရုပ် ၂၀-သည် ခွဲထုတ်၍ ရသောကြောင့် ဝိနိဇ္ဈောဂရုပ်မည်၏။

(၂) ပသာဒရုပ် ၅-မျိုးသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးပါသောကြောင့် အဇ္ဈတ္တိက၊ တနည်းပိတ်၏တံခါးပေါက်

ဖြစ်ပြီး စိတ်ဖြစ်မှုနှင့်ဆက်စပ်နေသောကြောင့် အဇ္ဈတ္တိက ဟုမည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၂၃ - မျိုးသည် တဟိရရုပ်မည်၏။

- (၃) ပသာဒရုပ်နှင့်ဟဒယရုပ်၊ ဝေါင်းရုပ် ၆ - မျိုးသည် စိတ်၏ ဖိုရာဖြစ်သောကြောင့် ဝတ္ထုရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၂၂ - မျိုးသည် အဝတ္ထုရုပ်မည်၏။
- (၄) ပသာဒရုပ် ၅ - မျိုးနှင့် ဝိညာဉ္ဇရုပ် ၂ - မျိုး၊ ဝေါင်းရုပ် ၇ - မျိုးသည် စိတ်၏ တံခါးဖြစ်သောကြောင့် ဒွါရရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သော ရုပ် ၂၁ - မျိုးသည် အဒွါရရုပ်မည်၏။
- (၅) ပသာဒရုပ် ၅ - မျိုး၊ ဘာဝရုပ် ၂ - မျိုးနှင့် ဇီဝိတာရုပ်၊ ဝေါင်းရုပ် ၈ - မျိုးတို့သည် ဆိုင်ရာကိစ္စ၌ အစိုးရသောကြောင့် ဣန္ဒြိယရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၂၁ - မျိုးသည် အနိန္ဒြိယရုပ်မည်၏။
- (၆၊ ၇၊ ၈) ပသာဒရုပ် ၅ - မျိုး၊ ဝိသယ (ဂေါစရ) ရုပ် ၇ - မျိုး၊ ဝေါင်းရုပ် ၁၂ - မျိုးတို့သည် သိသာကြောင့် ဩဠာရိက၊ သိသာသဖြင့် အနီးဟု ဆိုရသောကြောင့် သန္တိကေ၊ ထင်ဟပ်မှု တိုက်ခိုက်မှုရှိသောကြောင့် သပ္ပဋိယမည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၁၆ - မျိုးသည် သိမ်မွေ့သောကြောင့် သုခုမ၊ သိမ်မွေ့သည့်အတွက် ဝေးသည်ဟု ဆိုရသောကြောင့် ဒုရေ၊ ထင်ဟပ်မှု ထိခတ်မှု မရှိသောကြောင့် အပ္ပဋိယမည်၏။
- (၉) ကမ္မဇရုပ် ၁၈ - မျိုးသည် ဥပဒိန္နရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၁၀ - မျိုးသည် အနုပဒိန္နရုပ်မည်၏။
- (၁၀) စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော ရူပ (ဝဏ္ဏ) ရုပ်သည် မြင်သိမှုရှိသောကြောင့် သနိဒဿနရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၂၇ - မျိုးသည် အနိဒဿနရုပ်မည်၏။
- (၁၁) ပသာဒရုပ် ၅ - မျိုးသည် ဆိုင်ရာအာရုံကို ဖမ်းယူနိုင်သောကြောင့် ဂေါစရဂ္ဂါဟကရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၂၃ - မျိုးသည် အဂေါစရဂ္ဂါဟကရုပ်မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ စက္ခုပသာဒရုပ်သည် ပုံရိပ်ကိုသာ ဖမ်းယူ၏။ ပကတိဝတ္ထုသည် စက္ခုပသာဒတွင်းသို့ဝင်ရောက်လာခြင်းမရှိ၊ ထိုသို့ဝင်ရောက်လာခြင်းမရှိသော အာရုံကိုသာ ဖမ်းယူသောကြောင့် အသမ္ပတ္တဂေါစရဂ္ဂါဟကရုပ်မည်၏။ သောတပသာဒရုပ်သည် ကြားနိုင်သည့် အက္ခရာအဝေးရှိ အသံကို မိမိသို့မရောက်မီ ဖမ်းယူနိုင်သောကြောင့် အသမ္ပတ္တဂေါစရဂ္ဂါဟကရုပ်မည်၏။ ယာနု၊ ဇိဝှိ၊ ကာယပသာဒရုပ်များသည် မိမိသို့ ရောက်ရှိထိတွေ့သော အာရုံများကိုသာ ဖမ်းယူသောကြောင့် သမ္ပတ္တဂေါစရဂ္ဂါဟကရုပ်မည်၏။

(၁၂) ဘူတရုပ် - ၄၊ ပသာဒရုပ် - ၅၊ ဂေါစရ (ဝိသယ) ရုပ် - ၄၊ ဇီဝိတာ၊ ဟဒယ၊ အာဟာရ၊ ဘာဝရုပ် - ၂၊ ဤရုပ် ၁၈ - မျိုးသည် အကြောင်းတရားတို့က တိုက်ခိုက်ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် နိပ္ပန္နရုပ်မည်၏။ ကြွင်းကျန်သည့် ရုပ် ၁၀ - မျိုးသည် ထိုသို့မဟုတ်၊ ရုပ်နှင့်ဆက်စပ်နေသဖြင့်သာ ရုပ်ခေါ်ရသောကြောင့် အနိပ္ပန္နရုပ်မည်၏။

(၁၃-၁၆) နိပ္ပန္နရုပ် ၁၈ - မျိုးသည် ပင်ကိုယ်တိုင် သဘာဝရှိသောကြောင့် သဘာဝရုပ်၊ ထိုသို့မဟုတ်သောကြောင့် အသဘာဝရုပ်၊ ကိုယ်တိုင်လက္ခဏာရှိသောကြောင့် သလက္ခဏရုပ်၊ ထိုသို့မဟုတ်သောကြောင့် နသလက္ခဏရုပ်၊ တကယ်ရုပ်အစပ်ဖြစ်သောကြောင့် ရူပရူပရုပ်၊ ထိုသို့မဟုတ်သောကြောင့် နရူပရူပရုပ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်လို့ရသောကြောင့် သမ္ပဿနရုပ်၊ ထိုသို့မဟုတ်သောကြောင့် နသမ္ပဿနရုပ်မည်၏။

၃ - ရူပသမုဋ္ဌာန

အကြောင်းတရားများဖြစ်ရပ်ခွဲခြားခြင်း

ရုပ်တရားတို့သည် အကြောင်းမဲ့ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်၊ ဆိုင်ရာအကြောင်းတရားများ၏ ထုတ်လုပ်မှု ဖြစ်စေမှုကြောင့်သာဖြစ်လာကြ၏။ ရုပ်ကိုဖြစ်စေနိုင်သည့်အကြောင်းတရားသည် ၄ - မျိုးရှိ၏။

- (၁) ကမ္မ (ကာမရူပကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ ၂၅ - ပါး)
- (၂) ဝိတ္တ (စိတ်၇၅ - ပါး)
- (၃) ဥတု (တေဇောရုပ်)
- (၄) အာဟာရ (ဩဇာရုပ်)

ဤ၌ ကံနှင့်စိတ်တို့သည် နာမ်တရား၊ ဥတုနှင့်အာဟာရတို့က ရုပ်တရားများဖြစ်သည်။

(၁) အကုသိုလ်ကံ ၁၂ - မျိုး ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံ ၈ - မျိုး ၊ ရူပါဝစရကုသိုလ်ကံ ၅ - မျိုး အားဖြင့် စုစုပေါင်းကံ ၂၅ မျိုးသည် ကမ္မရုပ်များကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုသို့ဖြစ်စေရာ၌ သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်မှာ ပဋိသန္ဓေဥပါဒ်ခဏမှ စတင်ပြီး စိတ်၏ဥပါဒ်၌ ဘင်ခဏဟိုင်းမှာ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်စေ၏။ နောက်ဆုံးထုတ်လုပ်အပ်သော ကမ္မရုပ်သည် စုတိစိတ် ၏ ဘင်ခဏနှင့် ပြိုင်တူမျှ၏။

(၂) ဗွိပဉ္စဝိညာဏ်စိတ် (၁၀) ၊ အရူပပိယကံစိတ် ၄ - မျိုး ၊ ပေါင်း ၁၄ မျိုးသော စိတ်မှတစ်ပါး ကျန်စိတ် ၇၅ - မျိုးသည် ဝိတ္တရုပ်တို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုသို့ဖြစ်စေရာ၌ မိမိစိတ်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း စိတ်၏ဥပါဒ်ခဏတိုင်းမှာ တစ်ဘဝအတွင်း ပဌမဘဝင်စိတ်မှ စတင်ဖြစ်စေ၏။

စိတ်ကဝိတ္တရုပ်ကိုဖြစ်စေရာ၌ ဤသို့ခွဲခြားမှတ်သားနိုင်၏။

- (၁) ပဉ္စဒွိရာဝဇ္ဇန်း (၁) သမ္ပုဋ်ဗျူင်း (၂) သန္တီရက (၃) မဟာပိယကံ (၄) ရူပါဝစရပိယကံ (၅) ၊ စုစုပေါင်း ဤစိတ် ၁၉ - မျိုးသည် ဝိတ္တရုပ်သက်သက်ကိုသာ ဖြစ်စေ၏။ (တစ်မျိုး)
- (၂) အပ္ပနာဇောစိတ် ၂၆ - မျိုးသည် ဝိတ္တရုပ်ကိုဖြစ်စေသည့်အပြင် ဣရိယာပုထ်ကိုလည်း နိုင်မာစေ၏။ (၂၂ မျိုး)
- (၃) ဝုဠောစိတ် (၁) ကာမဇောစိတ် (၂၉) အဘိညာဉ်ဇောစိတ် (၂) ၊ စုစုပေါင်း ဤစိတ် ၃၂ - မျိုးသည် ဝိတ္တရုပ်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဣရိယာပုထ်ကို နိုင်မာစေ၏။ ကာယဝိညာဉ်ဝစိတ်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။ (၃ - မျိုး)
- (၄) ကာမာဝစရသောမနဿဇော ၁၃ - မျိုးသည် အဆိုပါ ၃ - မျိုးအပြင် ရယ်မောခြင်းကိုပါ ဖြစ်စေ၏။ (၄ - မျိုး)
- (၅) ဒေါမနဿဇောစိတ် ၂ - မျိုးသည် ဝမ်းနည်းခြင်း ဝိယျိခြင်းကိုပါ ဖြစ်စေ၏။ (၄ - မျိုး)

(၃) ဥတုဆိုသည်မှာ အပူအအေး ဟုဆိုရသော တေဇောဓာတ်ကို ခေါ်သည်။ အဆိုပါဥတုသည် မိမိ၏ ဌိခဏ၌ သက်ရှိသန္တာန် သက်မဲ့သန္တာန် ၂ - မျိုးမှာ ဥတုရုပ်ကိုဖြစ်စေ၏။

(၄) အာဟာရဆိုသည်မှာ ဩဇာရုပ်ကိုခေါ်သည်။ အဆိုပါ အာဟာရသည် စားမျိုးပြီး နောက် ဌိခဏ၌ အာဟာရရုပ်ကိုဖြစ်စေ၏။

အကြောင်းတရားနှင့်ရုပ်များကိုတွဲဖက်ခြင်း

- (၁) ကမ္မရုပ် ၁၈ - မျိုး
- (က) ပသာဒ ရုပ် ၅ - မျိုး ၊ ဘာဝ ရုပ် ၂ - မျိုး ၊ ဟဒယ ရုပ် ၁ - မျိုး ၊ ဇီဝိတ ရုပ် ၁ - မျိုး ၊ အားဖြင့် ဤရုပ် ၉ - မျိုး သည် ကံကြောင့်သာဖြစ်၏။
- (ခ) အဝိနိဇ္ဈောဂ ရုပ် ၈ - မျိုး ၊ အာကာသဓာတ် ၁ - မျိုး ၊ ဤရုပ် ၉ - မျိုးသည် ကံကြောင့်လည်းဖြစ်၏။ အခြားအကြောင်းများကြောင့်လည်းဖြစ်၏။ နှစ်ရပ်ပေါင်းသော် ကမ္မရုပ် ၁၈ - မျိုးဖြစ်၏။

(၂) စိတ္တဇရုပ် ၁၅-မျိုး

- (က) ဝိညတ်ရုပ် ၂၃သည်စိတ်ကြောင့်သာဖြစ်၏။
- (ခ) သဒ္ဓါရုပ်သည်စိတ်.ဥတု ၂-မျိုးကြောင့်ဖြစ်၏။
- (ဂ) လဟုတာစသော ဝိကာရရုပ် ၃-မျိုးသည် စိတ်.ဥတု.အာဟာရ ၃-မျိုးကြောင့်သာဖြစ်၏။
- (ဃ) အဝိနိဇ္ဈောဂ ရုပ်နှင့် အာကာသဓာတ်၊ ဤ ၉-မျိုးသည် ကံစိတ်ဥတုအာဟာရအကြောင်း ၄မျိုးကြောင့် ဖြစ်၏။ အားလုံးပေါင်းလျှင် ဤရုပ် ၁၅-မျိုးသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောစိတ္တဇ ရုပ်တည်း။

(၃) ဥတုဇ ရုပ် ၁၃-မျိုး

သဒ္ဓါ၊ ဝိကာရရုပ်(၃)၊ အကြောင်း ၄-မျိုးကြောင့်ဖြစ်သောရုပ် ၉-မျိုး စုစုပေါင်း ဤ ၁၃-မျိုးသည် ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ဥတုဇရုပ်တည်း။

(၄) အာဟာရဇရုပ် ၁၂-မျိုး

ဝိကာရရုပ် ၃-မျိုး၊ အကြောင်း ၄-မျိုးကြောင့်ဖြစ်သောရုပ် ၉-မျိုးအားဖြင့် ဤရုပ် ၁၂-မျိုးသည် အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော အာဟာရဇရုပ်တည်း။

၄-ရူပကလာပ

ရုပ်များကို အကြောင်းအလိုက်အစုခွဲ ခြင်း

ရုပ်များကို အကြောင်းတရားတူရာအလိုက် အစုခွဲခြင်းကို ရူပကလာပ ဟုခေါ်၏။ ထိုသို့ရုပ်များကို အစုခွဲရာ၌

- (၁) ဧကုပ္ပိဒ (ပြိုင်တူဖြစ်ခြင်း)
- (၂) ဧကနိရောဓ (ပြိုင်တူချုပ်ပျောက်ခြင်း)
- (၃) ဧကနိဿယ (မှီရာတူခြင်း)
- (၄) သဟဂုတ္တိ (အတူပေါင်းစည်း တစ်စုတည်းဖြစ်ခြင်း)

ဤအင်္ဂါ ၄-ချက်နှင့်ညီရမည်။

(၁) ကမ္မဇကလာပ ၉-စည်း

- (၁) ဇီဝိတနဝက (အဝိနိဇ္ဈောဂ + ဇီဝိတ)
- (၂) စက္ခုဒသက (၉ + စက္ခု = ၁၀ - ခုအစု)
- (၃) သောတဒသက (၉ + သောတ = ၁၀ - ခုအစု)
- (၄) ယာနဒသက (၉ + ယာန = ၁၀ - ခုအစု)
- (၅) ဇိဝိဒသက (၉ + ဇိဝိ = ၁၀ - ခုအစု)
- (၆) ကာယဒသက (၉ + ကာယ = ၁၀ - ခုအစု)
- (၇) ဣတ္ထိဘာဝဒသက (၉ + ဣတ္ထိဘာဝ = ၁၀ - ခုအစု)
- (၈) ပုန္နာဝဒသက (၉ + ပုန္နာဝ = ၁၀ - ခုအစု)
- (၉) ဝတ္ထုဒသက (၉ + ဟဒယဝတ္ထု = ၁၀ - ခုအစု)

(၂) စိတ္တဇကလာပ် ၆-စည်း

- (၁) သုဒ္ဓဋ္ဌက (စိတ္တဇအဝိနိဋ္ဌောက ၈-ခုအစု)
- (၂) ကာယဝိညတ္တိနဝက (၈ + ကာယဝိညတ် = ၉-ခုအစု)
- (၃) ဝစီဝိညတ္တိဒသက (၈ + ဝစီဝိညတ် + သဒ္ဓ = ၁၀-ခုအစု)
- (၄) လဟုတာဒေကာဒသက (၈ + လဟုတာ-၃ = ၁၁-ခုအစု)
- (၅) ကာယဝိညတ္တိလဟုတာဒိဒ္ဓိဒသက (၂နှင့် ၄ အပေါင်း ၁၂-ခုအစု)
- (၆) ဝစီဝိညတ္တိသဒ္ဓလဟုတာဒိတေရသက (၃နှင့် ၄ အပေါင်း ၁၃-ခုအစု)

(၃) ဥတုဇကလာပ် ၄-စည်း

- (၁) သုဒ္ဓဋ္ဌက (ဥတုဇအဝိနိဋ္ဌောက ၈-ခုအစု)
- (၂) သဒ္ဓနဝက (၈ + သဒ္ဓ = ၉-ခုအစု)
- (၃) လဟုတာဒေကာဒသက (၈ + လဟုတာ-၃ = ၁၁-ခုအစု)
- (၄) သဒ္ဓလဟုတာဒိဒ္ဓိဒသက (၂နှင့် ၃ အပေါင်း ၁၂-ခုအစု)

မှတ်ချက်။ သုဒ္ဓဋ္ဌကနှင့်သဒ္ဓနဝက၊ ဤဥတုဇကလာပ် ၂၈စည်းသည်အဇ္ဈတ္တ (သက်ရှိ) ဗဟိဒ္ဓ (သက်မဲ့) နှစ်မျိုးနှင့်သက်ဆိုင်၏။

(၄) အာဟာရဇကလာပ် ၂-စည်း

- (၁) သုဒ္ဓဋ္ဌက (အာဟာရဇအဝိနိဋ္ဌောက ၈-ခုအစု)
- (၂) လဟုတာဒေကာဒသက (၈ + လဟုတာ = ၁၁-ခုအစု)

ရူပကလာပ	၂၁-စည်း
ကမ္မဇကလာပ်	၉
စိတ္တဇကလာပ်	၆
ဥတုဇကလာပ်	၄
အာဟာရဇကလာပ်	၂
စုစုပေါင်း =	$\frac{၂၀}{၂၀}$

ရူပကလာပ ၂၁-စည်းကို ရုပ်ပေါင်း ၂၃ မျိုးဖြင့် ဖွဲ့စည်း၏။ လက္ခဏာရုပ် ၄-ခု၊ အာကာသဓာတ် ၁-ခုတို့သည် ရူပကလာပ ဖွဲ့စည်းရာ၌ မပါဝင်ကြပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အာကာသဓာတ်သည် ရူပကလာပ ၂-ခုကို အပိုင်းအခြားပြုသည့် အကြားတစ်ခုမျှသာဖြစ်၏။ လက္ခဏာရုပ်ကား ရုပ်အားလုံး၏အမှတ်လက္ခဏာမျှသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပေတည်း။

(၆) ရူပပွဝတ္တိက္ကမ

ဘုံနှင့်သတ္တဝါအလိုက်ရုပ်ဖြစ်စဉ်

ရုပ်ဖြစ်ရာဘုံများ

သတ္တဝါတို့ဖြစ်ရာ ၃၁-ဘုံတွင် အရူပ ၄-ဘုံ၌ ရုပ်လုံးဝမဖြစ်၊ ကျန် ၂၇-ဘုံ၌ ရုပ်ဖြစ်၏။ ၂၇-ဘုံကို သုံးစုခွဲ၍

မှတ်ရမည်။

- (၁) ကာမ ၁၁-ဘုံ၊

- (၂) ရူပ ၁၅-ဘုံ၊
- (၃) အသညသတ် ၁-ဘုံ၊

ကာမဘုံ၌ ရုပ် ၂၈-မျိုးလုံး ဖြစ်နိုင်၏။ ရူပဘုံ၌ ရုပ် ၂၃ မျိုးသာ ဖြစ်၏။ ယာန၊ ဇိဝါ၊ ကာယ၊ ဣတ္ထိဘာဝ၊ ပုန္နာဝ ရုပ် ၅-မျိုးမဖြစ်။ အသညသတ်ဘုံ၌ ရုပ် ၁၇-မျိုးသာ ဖြစ်၏။ ၁၇-မျိုးမှာ အပိနိတ္တောရုပ် (၈) ခု၊ ဇိဝါဘ ရုပ် (၁) ခု၊ ဝိကာရရုပ် (၃) ခု၊ အာကာသဓာတ် (၁) ခု၊ လက္ခဏာရုပ် (၄) ခု၊ ပေါင်း (၁၇) မျိုးသာ ဖြစ်၏။

သတ္တဝါနှင့်ယောနိ ၄ - ပါး

သတ္တဝါတို့မွေးဖွားပုံယောနိသည် ၄-မျိုးရှိ၏။ ထိုယောနိ ၄-မျိုးအလိုက် သတ္တဝါတို့ကို ၄ - ခုခွဲရ၏။

- (၁) အက္ကဇ (အအု၌ဖြစ်သောသတ္တဝါ)
- (၂) ဇလာဓုဇ (သားအိမ်၌ဖြစ်သောသတ္တဝါ)
- (၃) သံသေဒဇ (အစိုဓာတ်၌ဖြစ်သောသတ္တဝါ)
- (၄) ဩပပါတိက (ကျရောက်ပေါ်ပေါက်လာသောသတ္တဝါ)

ဘုံနှင့်ယောနိ

- (၁) ဘုမ္မဗိနတ်မှတစ်ပါး နတ်ဗြဟ္မာဘုံများ နိဗ္ဗာမတကိုက ပြိတ္တာနှင့် ငရဲဘုံများ၌ ဩပပါတိက တစ်မျိုးသာ။
- (၂) လူဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ အသုရကာယဘုံများ၌ ယောနိ ၄ - မျိုးလုံးရ၏။
ဘုမ္မဗိနတ်၊ ကြွင်းနတ်နိဗ္ဗာ၊ ငရဲရွာ၊ တစ်သာ ဥပပါတ်၊
အကြွင်းကတိ၊ လေးယောနိ၊ ရ၏ ပုံသေမှတ်။

ကာမဘုံ သတ္တဝါ နှင့် ရုပ်ဖြစ်စဉ်

- (၁) ရုပ်တို့၏ဖြစ်ရာအခါကို
 - (၁) ပဋိသန္ဓိအခါ
 - (၂) ပဝတ္တိအခါ ဟု နှစ်မျိုးခွဲခြားမှတ်သားရ၏။
 ထိုတွင် ဘဝတစ်ခု၏အစပြုသည့်ခဏကို ပဋိသန္ဓိအခါဟုမှတ်၊ ပဋိသန္ဓိအခါမှနောက်တစ်ဘဝတာကာလ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အခါကို ပဝတ္တိအခါဟုမှတ်။

- (၂) သံသေဒဇနှင့် ဩပပါတိက သတ္တဝါတို့မှာ ပဋိသန္ဓိအခါ၌
 - (၁) စက္ခုဒသက
 - (၂) သောတဒသက
 - (၃) ယာနဒသက
 - (၄) ဇိဝါဒသက
 - (၅) ကာယဒသက
 - (၆) ဣတ္ထိဘာဝဒသက
 - (၇) ပုန္နာဝဒသက
 - (၈) ဝတ္ထုဒသက

ဟူ၍အများဆုံး (ဥက္ကဋ္ဌနည်း) ရူပကာလာပ ၈-စည်း နှင့် ရုပ်ပေါင်း ၁၇-မျိုး ဖြစ်နိုင်၏။ အနည်းဆုံး ဆိုရပါမူ (၁) ဇိဝါဒသက (၂) ကာယဒသက (၃) ဝတ္ထုဒသက ၃- စည်း ရုပ်ပေါင်း ၁၂-ခုဖြစ်၏။ စက္ခု၊ သောတာ၊ ယာန၊ ဘာဝ ဤ (၅) စည်း ရံခါမရနိုင်။

(၃) အက္ခရာ၊ လောဘု ၂-မျိုးပါသော ကမ္ဘာသေယျက သတ္တဝါတို့မှာ ပဋိသန္ဓိအခါ၌ (၁) ကာယ၊ (၂) ဘာဝ (ကပ်ခုခု)၊ (၃) ဝတ္ထုဒသကအားဖြင့်အများဆုံး ၃-စည်း၊ ရံခါဘာဝမရသဖြင့်အနည်းဆုံး ၂-စည်း ရုပ်ပေါင်း ၁၂-ခု သို့မဟုတ် ၁၁-ခု ရနိုင်၏။

(၄) ပဋိသန္ဓိခဏပြီးနောက် ပဝတ္တိအခါမှာ တဖြည်းဖြည်း စက္ခုဒသက စသော ရူပကလာပများ ဖြစ်ကြ၏။
ပဌမ ကလလံ ဟောတံ၊ ကလလာ ဟောတံ အဗ္ဗဒံ၊
ဒဗ္ဗဒါ ဇာယတိ ပေသိ၊ ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိ ယနေ၊
ယနာ ပသာခါ ဇာယန္တိ၊ ကေသာ လောမာ နခါ ပိဓ၊

ပဌမ ရက်ပတ်

ပဌမဆုံး (ပဋိသန္ဓိအခါ၌) ကာယ၊ ဘာဝ၊ ဝတ္ထု၊ ကမ္မဇကလာပ ၃-စည်း၊ ရုပ်ပေါင်း (၃၀)၊ (တူရာပေါင်းလျှင် ရုပ်ပေါင်း ၁၂) ပြင်တူဖြစ်ကြ၏။ အဆိုပါ ကမ္မဇကလာပ ၃-စည်း၊ ရုပ်ပေါင်း (၃၀) သို့မဟုတ် ရုပ် ၁၂-မျိုးကို "ကလလံ" ဟု ခေါ်၏။ ဆီပေါက် ကလေးလို အလွန်ကြည်၏။

ဒုတိယ ရက်ပတ်

ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ကြာသောအခါ ကလလမုပြောင်းလဲ၍ အဗ္ဗဒ(အမြှုပ်)ဖြစ်လာ၏။

တတိယ ရက်ပတ်

တတိယ ရက်ပတ်ရောက်သောအခါ အဗ္ဗဒမှ ပြောင်းလဲ၍ ပေသိ (အနှစ်ဖတ်) ဖြစ်လာ၏။

စတုတ္ထ ရက်ပတ်

စတုတ္ထ ရက်ပတ် ရောက်သောအခါ ပေသိမှ ပြောင်းလဲ၍ ယခု(ကြက်ဥပမာ အလုံးအခဲ) ဖြစ်လာ၏။

ပဉ္စမ ရက်ပတ်

ပဉ္စမ ရက်ပတ်ရောက်သောအခါ ယခုမှ ဦးခေါင်း လက် ၂-ဖက်၊ ခြေ ၂-ဖက် နေရာများမှာ ပသာဝ (ခက်မငါးဖြာ) ပေါ်လာ၏။

ဆဌမ ရက်ပတ် မှ စကာဒသမ ရက်ပတ် အထိ

ထို့နောက် ဆဌမရက်ပတ်မှစ၍ တဖြည်းဖြည်းရှင်ကျက်ကြီးထွားလာပြီး ရက်သတ္တပတ် ၁၁-ပတ်ကုန် ဆုံးသောအခါ (ကလလမုစ၍ ရက်ပေါင်း ၇၇-ရက်နောက်ပိုင်းမှာ) စက္ခုဒသကစသော ရုပ်ကလာပစည်းများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ ထို့နောက် ၄၂-ပတ်ခန့်ကြာမှာ ဆံပင်၊ အမွှေး၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းစသည်များ ပေါ်လာကြ၏။

ဤသို့လျှင် ကာမဘုံမှ သတ္တဝါများမှာ ပဝတ္တိအခါ၌ ရူပကလာပ ၂၁-စည်း၊ ရုပ်ပေါင်း ၂၈-မျိုး အပြည့်အစုံ ဖြစ်နိုင်၏။

- (၁) ကမ္မဇရုပ်တို့သည် ပဋိသန္ဓေပိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏမှစတင်၍ ပိတ်၏ခဏတိုင်းမှာ အသစ်အသစ် တိုးပွားလျှက် ဖြစ်ကြ၏။
- (၂) ဥတုဇရုပ်တို့သည် ပဋိသန္ဓေပိတ်၏ ဦးခဏမှစတင်၍ အကြောင်းဥတု၏ဦးခဏတိုင်းမှာ အသစ်အသစ် တိုး တက်ဖြစ်ကြ၏။
- (၃) ဝိတ္တုဇရုပ်တို့သည် ပဋိသန္ဓေနောက်ရှိ ပဌမဘဝင်ပိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏမှစတင်၍ ပိတ်၏ဥပါဒ်ခဏတိုင်းမှာ အသစ်အသစ် တိုးတက်ဖြစ်ကြ၏။
- (၄) အာဟာရဇရုပ်တို့သည် စားလိုက်သည့်အစာ၏ ဩဇာဓာတ်ပြန့်နှံ့ချိန်မှ စတင်၍ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်၏။ ဤသို့လျှင် ကာမဘုံ၌ အကြောင်း ၄ မျိုးကြောင့်ဖြစ်သော ရူပကလာပ ဖြစ်စဉ်သည် မြစ်ရေပီးပမာ အသက် ထက်ဆုံး စဉ်ဆက်မပြတ် တလဝပ်ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးအချိန်

လူ့ဘဝနောက်ဆုံးအချိန်ရောက်သည့်အခါ စုတိစိတ်မှ နောက်ပြန်ရေတွက်လျှင် ၁၇-ခုမြောက်စိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏမှာ ကမ္မဇရုပ်အသစ် နောက်ဆုံးဖြစ်၏။ ဋီခဏမှစ၍ အသစ်မဖြစ်၊ ဖြစ်ပြီးကမ္မဇရုပ်များသည် စုတိစိတ်၏ ဘင်ခဏမှာ စုတိစိတ်နှင့်ပြိုင်တူချုပ်၏။ ကမ္မဇရုပ်ချုပ်သည်နှင့် စိတ္တဇရုပ်အာဟာရဇရုပ်များလည်း ချုပ်ကြ၏။ ဥတုဇရုပ် ကား ကြွင်းကျန်ရစ်သတည်း။

ရူပါဝစရဘုံ၌ ရုပ်ဖြစ်စဉ်

ရူပါဝစရဘုံမှ ဗြဟ္မာတို့၏ သန္တာန်မှာ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ (၁) ဇီဝိတနဝက၊ (၂) စက္ခုဒသက၊ (၃) သောတဒသက၊ (၄) ဝတ္ထုဒသကအားဖြင့် ကမ္မဇကလာပ်၄-စည်း၊ ရုပ်ပေါင်း ၁၂-မျိုးဖြစ်၏။ ပဝတ္တိအခါ၌ စိတ္တဇကလာပ်နှင့် ဥတုဇကလာပ်များဖြစ်ကြ၏။ ယာန၊ ဇိဝါ၊ ကာယ၊ ဣတ္ထိဘာဝ၊ ပုပ္ဖာဝ၊ ရုပ်ကလာပ်များ၊ အာဟာရရုပ်မဖြစ်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် ရူပါဝစရဘုံ၌ ရုပ်ပေါင်း ၂၃ မျိုးနှင့် ကလာပ်စည်း (၁၄)ခုသာ ဖြစ်နိုင်၏။

အသညသတ်ဘုံ၌ ရုပ်ဖြစ်စဉ်

အသညသတ်ဘုံသည် ရူပက္ခန္ဓာတစ်မျိုးသာ ဖြစ်သောဘုံဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ဇီဝိတနဝကကလာပ် (၁) စည်း၊ ရုပ် ၉မျိုးသာဖြစ်၏။ ပဝတ္တိအခါ၌မူ သုဒ္ဓဋ္ဌကနှင့် လဟုတာဒေကာဒသက ဟူသော ဥတုဇ ကလာပ် ၂-စည်းသာရ၏။ ရုပ်ပေါင်း (၁၇)မျိုးသာ ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးအချိန်

ရူပါဝစရဗြဟ္မာတို့ သန္တာန်မှာ စုတိစိတ်နှင့်ပြိုင်၍ ရုပ်အားလုံးချုပ်၏။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့မှာ အသိစိတ်ပေါ် သည်နှင့် တပြိုင်နက် ရုပ်အားလုံးချုပ်၏။

ရူပကာဏ္ဍာပြီး၏။

၂-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ

(၁) စိတ္တဝိဘာဂ (စိတ်ကိုခွဲခြားခြင်း)

စိတ္တအဓိပ္ပါယ်

ပါဠိဘာသာ "စိတ္တ" ကို မြန်မာဘာသာအားဖြင့် "စိတ်" ဟု ခေါ်၏။ အာရုံကို ဖမ်းယူတတ်သောကြောင့် စိတ်ဟုခေါ်သည်။ စိတ်သည် မည်သည့်အခါမှ အာရုံနှင့်ကင်း၍မဖြစ်၊ အာရုံနှင့်ဆုံစည်းမှစိတ်ဖြစ်နိုင်၏။

စိတ်အမျိုးမျိုး

စိတ်မှန်သမျှ အာရုံကိုသိခြင်း သဘာပလက္ခကာအားဖြင့် တူကြ၏။ သို့သော် စိတ်ကိုရှုဒေါင့်အမျိုးမျိုးမှကြည့်၍ အမျိုးမျိုး ခွဲနိုင်၏။

နှစ်မျိုးခွဲပုံ

- (၁) လောကီယ (လောက၌ဖြစ်သောစိတ်)
 လောကုတ္တရ (လောကမှလွတ်မြောက်သောစိတ်) ဟူ၍ ၂-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် လောကီယစိတ် (၈၁) မျိုး၊ လောကုတ္တရစိတ် (၈) မျိုး (အကျယ် ၄၀)၊ ၂-ရပ်ပေါင်းသော် အကျဉ်း ၈၉၊ အကျယ် ၁၂၁ ဖြစ်၏။
- (၂) သဟေတုက (ဟိတ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်)
 အဟေတုက (ဟိတ်နှင့်မယှဉ်သောစိတ်) ဟူ၍ ၂-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် သဟေတုကစိတ် (၇၁)၊ အဟေတုကစိတ် (၁၈)၊ ၂-ရပ်ပေါင်းသော် စိတ်ပေါင်း (၈၉) ဖြစ်၏။

သုံးမျိုးခွဲပုံ

- (၁) ကုသလ (ကုသိုလ်စိတ်)
 အကုသလ (အကုသိုလ်စိတ်)
 အဗျာကတစိတ် (ကုသိုလ် - အကုသိုလ်မှတစ်ပါးသောစိတ်) ဟူ၍ ၃-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ကုသလစိတ် ၂၁၊ အကုသလစိတ် ၁၂၊ အဗျာကတစိတ် ၅၆၊ သုံးမျိုးပေါင်းလတ်သော် စိတ် ၈၉-မျိုးဖြစ်၏။

လေးမျိုးခွဲပုံ

- (၁) ဘုံအားဖြင့် ခွဲခြားမှု (ဘူမိဘောဒ)
 - (၁) ကာမာဝစရ (ကာမဘုံ၌အဖြစ်များသောစိတ်)
 - (၂) ရူပါဝစရ (ရူပဘုံ၌အဖြစ်များသောစိတ်)
 - (၃) အရူပါဝစရ (အရူပဘုံ၌အဖြစ်များသောစိတ်)
 - (၄) လောကုတ္တရ (လောကမှလွတ်မြောက်သောစိတ်) ဟူ၍ ၄-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ကာမာဝစရ စိတ်သည်-၅၄၊ ရူပါဝစရစိတ်-၁၅၊ အရူပါဝစရစိတ်-၁၂၊ လောကုတ္တရစိတ်-၈၊ အားလုံးပေါင်းသော် စိတ် ၈၉ ဖြစ်၏။
- (၂) မျိုးဇာတ်အားဖြင့်ခွဲခြားမှု (ဇာတိဘောဒ)
 - (၁) ကုသလ (ကုသိုလ်စိတ်)
 - (၂) အကုသလ (အကုသိုလ်စိတ်)
 - (၃) ဝိပါက (ဝိပါကစိတ်)
 - (၄) ကြိယ (ကြိယာစိတ်) ဟူ၍ ၄-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ကုသိုလ်စိတ်-၂၁၊ အကုသိုလ်စိတ်-၁၂၊ ဝိပါကစိတ်-၃၆၊ ကြိယာစိတ်-၂၀၊ အားလုံးပေါင်းသော် စိတ်-၈၉ ဖြစ်၏။

ဘုံအားဖြင့်ခွဲခြားပုံအခြေခံဇယား

ကာမာဝစရ-၅၄	အကုသလ -၁၂	လောဘမူလ-၈
		ဒေါသမူလ-၂
		မောဟမူလ-၂
	အဟေတုက -၁၈	အကုသလဝိပါက-၇
		ကုသလဝိပါက-၈
		ကြိယ-၃
	ကာမသောဘန -၂၄	ကုသလ-၈
		ဝိပါက-၈
		ကြိယ-၈
ရူပါဝစရ-၁၅	ကုသလ-၅	
	ဝိပါက-၅	
	ကြိယ-၅	
အရူပါဝစရ-၁၂	ကုသလ-၄	
	ဝိပါက-၄	
	ကြိယ-၄	
လောကုတ္တရ-၈/၄၀	မဂ္ဂ-၄/၂၀	
	ဖလ-၄/၂၀	

မိုးဇာတ်အားဖြင့် ခွဲခြားပုံ အခြေခံဇယား

ကုသလ-၂၁	ကာမာဝစရ	-၈		
	ရူပါဝစရ	-၅		
	အရူပါဝစရ	-၄		
	လောကုတ္တရ	-၄		
အကုသလ-၁၂	လောဘမူလ	-၈		
	ဒေါသမူလ	-၂		
	မောဟမူလ	-၂		
ဝိပါက-၃၆	အကုသလဝိပါက		-၇	
	ကုသလဝိပါက	အဟေတုက		-၈
		သဟေတုက-၂၁	သဟေတုကဝိပါက	-၈
			ရူပါဝစရဝိပါက	-၅
			အရူပါဝစရဝိပါက	-၄
လောကုတ္တရဝိပါက	-၄			
ကြိယာ-၂၀	အဟေတုကကြိယ		-၃	
	သဟေတုကကြိယာ-၁၇	မဟာကြိယာ	-၈	
		ရူပကြိယာ	-၅	
		အရူပကြိယာ	-၄	

စိတ်ကို အသေးစိတ်ရေတွက်ပုံ

မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈-ခု

ဝေဒနာ -၂	ယောဂ -၂	သင်္ခါရ -၂
သောမနဿသဟဂတ	ဉာဏသမ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက
	ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက
ဥပေက္ခာသဟဂတ	ဉာဏသမ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက
	ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက

မှတ်ချက်။ ။ မဟာဝိပါက်စိတ် ၈-ခု၊ မဟာကြိယာစိတ် ၈-ခု၊ ရေတွက်ပုံတူ၏။

ရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ် -၅-ခု

ဈာန်အင်္ဂါ						ဈာန်
ဝိ	ဝိ	ဝိ	သု	ဇ	၅	ပဌမဈာန်
	ဝိ	ဝိ	သု	ဇ	၄	ဒုတိယဈာန်
		ဝိ	သု	ဇ	၃	တတိယဈာန်
			သု	ဇ	၂	စတုတ္ထဈာန်
			ဥ	ဇ	၂	ပဉ္စမဈာန်

မှတ်ချက်။ ။ ရူပါဝစရဝိပါက်စိတ် ၅-ခု၊ ရူပါဝစရကြိယာစိတ် ၅-ခု၊ ရေတွက်ပုံတူ၏။

အရူပါဝစရကုသိုလ် ၄-ခု

အာရုံ ၄-မျိုး	ရောက်စိတ် ၄-မျိုး
ကောင်းကင်ပညတ်	အာကာသာနက္ခယတန
ပဌမအာရပ္ပပိညာက	ဝိညာကက္ခယတန
နတ္ထိဘောပညတ်	အာကိစ္ဆညာယတန
တတိယအာရပ္ပပိညာက	နေဝသညာနာသညာယတန

မှတ်ချက်။ ။ အရူပါဝစရပိပါက်၊ အရူပါဝစကြိယာ၊ ရေတွက်ပုံတူ၏။

လောကုတ္တရာကုသိုလ်စိတ် ၄-ခု

- သောတာပတ္တိမဂ္ဂ (၁)
- သကဒါဂါမိမဂ္ဂ (၁)
- အနာဂါမိမဂ္ဂ (၁)
- အရတ္တမဂ္ဂ (၁)

ဇိလ်စိတ် ၄ ပါး ရေတွက်ရာ၌ သောတာပတ္တိဖလ စသည် ရေတွက်ပါ။

အကုသိုလ်စိတ် ရေတွက်ပုံ

လောဘမူလစိတ် ၈-ခု

ဝေဒနာ - ၂	ယောဂ - ၂	သင်္ခါရ - ၂
သောမနဿသဟဂတ	ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက
	ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက
ဥပေက္ခာသဟဂတ	ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက
	ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက

ဒေါသမူလစိတ် ၂-ခု

ဝေဒနာ -၁	ယောဂ -၁	သင်္ခါရ -၂
ဒေါမနသာသဟဂတ	ပဋိယသမ္ပယုတ္တ	အသင်္ခါရိက
		သသင်္ခါရိက

မောဟမူလစိတ် ၂-ခု

ဝေဒနာ -၁	ယောဂ -၂
ဥပေက္ခာသဟဂတ	ဝိစိကိစ္ဆာသမ္ပယုတ္တ
	ဥဒ္ဒစ္စသမ္ပယုတ္တ

ဝိပါက်စိတ် ရေတွက်ပုံ

အကုသလဝိပါက ၇-ခု

ဝေဒနာ -၂	နိဿယ -၅	ကိစ္စ -၂
ဥပေက္ခာသဟဂတ	ကျွပ်ညာက	
	သောတဝိညာက	
	ယာနဝိညာက	
	ဝိဝါဝိညာက	
ဒုက္ခသဟဂတ	ကာယဝိညာက	
ဥပေက္ခာသဟဂတ		သမ္ပင်္ဂုဏ်
		သန္တိရက

အဟေတုကကုသလဝိပါက ၈-ခု

ဝေဒနာ -၃	နိဿယ -၅	ကိစ္စ -၂
ဥပေက္ခာသဟဂတ	စက္ခုဝိညာဏ	
	သောတဝိညာဏ	
	ယာနဝိညာဏ	
	နိရိဝိညာဏ	
သုခသဟဂတ	ကာယဝိညာဏ	
ဥပေက္ခာသဟဂတ		သမ္ပင်္ဂိန္ဒ
သောမနဿသဟဂတ		သန္တိရက
ဥပေက္ခာသဟဂတ		သန္တိရက

ကြိယစိတ် ရေတွက်ပုံ

အဟေတုကကြိယ ၃-ခု

ဝေဒနာ -၂	ကိစ္စ -၂
ဥပေက္ခာသဟဂတ	ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန
	မနောဒွါရာဝဇ္ဇန
သောမနဿသဟဂတ	ဟသိတုပ္ပါဒ

ကျန်ကြိယစိတ် ၁၇-မျိုးကို ဆိုင်ရာကုသိုလ်စိတ်နှင့် တူညီစွာ ရေတွက်အပ်၏။

ဝေဒနာအားဖြင့် စိတ်တို့ကိုခွဲခြားခြင်း

(၁)

(၁)	သုခသဟဂုတ်စိတ်	၆၃
(၂)	ဒုက္ခသဟဂုတ်စိတ်	၃
(၃)	အဒုက္ခမသုခသဟဂုတ်စိတ်	၅၅
	ပေါင်း	<u>၁၂၁</u>

(၂)

(၁)	သုခသဟဂုတ်စိတ်	၁
(၂)	ဒုက္ခသဟဂုတ်စိတ်	၁
(၃)	သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်	၆၂
(၄)	ဒေါမနဿသဟဂုတ်စိတ်	၂
(၅)	ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်	၅၅
	ပေါင်း	<u>၁၂၁</u>

အသေးစိတ် ရေတွက်ခြင်း

(၁)	သုခသဟဂုတ် (၁)	= သုခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဏ်စိတ် (၁)	
(၂)	ဒုက္ခသဟဂုတ် (၁)	= ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဏ်စိတ် (၁)	
(၃)	သောမနဿသဟဂုတ်စိတ် (၆၂)	= လောဘမူသောမနဿ	(၄)
		= အဟေတုကသောမနဿ	(၂)
		= ကာမာဝစရသောဘနစိတ်မှသောမနဿ	(၁၂)
		= ရူပါဝစရသောမနဿ	(၁၂)
		= လောကုတ္တရသောမနဿ	<u>(၃၂)</u>
		ပေါင်း	၆၂

(၄)	ဒေါမနဿသဟဂုတ်စိတ် (၂)	= ဒေါသမူလစိတ် (၂)	
(၅)	ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ် (၅၅)	= အကုသိုလ်စိတ်ဥပေက္ခာ	(၆)
		= အဟေတုကဥပေက္ခာ	(၁၄)
		= ကာမာဝစရသောဘနဥပေက္ခာ	(၁၂)
		= ရူပါဝစရဥပေက္ခာ	(၃)
		= အရူပါဝစရဥပေက္ခာ	(၁၂)
		= လောကုတ္တရဥပေက္ခာ	<u>(၈)</u>
		ပေါင်း	၅၅

မှတ်ချက်။ ။ ဝေဒနာ ၃-မျိုးခွဲရာ၌ သုခသဟဂုတ်စိတ် (၆၃) ကို သုခ . သောမနဿ . နှစ်မျိုးပေါင်း၍ ရေတွက်ပါ။

ဒုက္ခသဟဂုတ်စိတ် (၃) ရကို ဒုက္ခ . ဒေါမနဿ နှစ်မျိုးပေါင်း၍ ရေတွက်ပါ။

ဟေတုအားဖြင့် စိတ်တို့ကိုခွဲခြားခြင်း

(၁)	အဟေတုကစိတ်	၁၈	} ၈၉
(၂)	သဟေတုကစိတ်	၇၁	
(က)	ဧကဟေတုကစိတ်	၂	} ၇၁
(ခ)	ဒွိဟေတုကစိတ်	၂၂	
(ဂ)	တိဟေတုကစိတ်	၄၇	

ကေဟေတုကဗိတ် (၂) ခုမှာ

မောဟမူလဗိတ် (၂)ခု၊

ဒွိဟေတုကဗိတ် (၂၂) ခုမှာ

လောဘမူလဗိတ် ၈-ခု၊ ဒေါသမူလဗိတ် ၂-ခု၊ ကာမာဝစရသောဘနညာကဗိဗ္ဗယုတ်ဗိတ် ၁၂-ခု၊
စုစုပေါင်း (၂၂) ခုဖြစ်၏။

တိဟေတုကဗိတ် (၄၇) ခုမှာ

ကာမာဝစရသောဘနညာကဗိဗ္ဗယုတ်ဗိတ် ၁၂-ခု၊ ရှုပါဝစရဗိတ် ၁၅-ခု၊ အရှုပါဝစရဗိတ် ၁၂-ခု၊
လောကုတ္တရဗိတ် ၈-ခု၊ စုစုပေါင်း (၄၇) ခုဖြစ်၏။

-----x-----

(၂) စေတသိကပိဘာဂ (စေတသိက်ကိုခွဲခြားခြင်း)

စေတသိကအဓိပ္ပါယ်

ပါဠိဘာသာ "စေတသိက" ကို မြန်မာဘာသာအားဖြင့် စေတသိက် ဟုခေါ်၏။ စိတ်၌ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောကြောင့် စေတသိက်မည်၏။ စိတ်ကိုမမှီဘဲ စေတသိက်သည် လုံးဝမဖြစ်နိုင်၊ စိတ်ကို မှီရမှသာ ဖြစ်နိုင်၏။

စေတသိက် ၅၂-မျိုး

စိတ်ကိုခွဲမှီ၍ဖြစ်သော စေတသိက် အမျိုးအစား စုစုပေါင်း ၅၂-မျိုးရှိ၏။ အဆိုပါ ၅၂-မျိုးကို အစုလိုက် မှတ်သားရာ၏။

(၁) သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် ၇-မျိုး

(စိတ်အားလုံးနှင့် ဆိုင်သောစေတသိက်)

- (၁) ဇဿ (အာရုံကို ထိတွေ့ခြင်း)
- (၂) ဝေဒနာ (အာရုံကို ခံစားခြင်း)
- (၃) သညာ (အာရုံကို မှတ်သားခြင်း)
- (၄) စေတနာ (အာရုံ၌ စိတ်ကို ဆော်သြခြင်း)
- (၅) ဧကဂ္ဂတတာ (စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုထည်း၌ ရှိစေခြင်း)
- (၆) ဇီဝိတိန္ဒြိယ (ရှင်သန်အောင် စောင့်ရှောက်မှု၌ ကြီးစိုးခြင်း)
- (၇) မနသိကာရ (စိတ်ကိုအာရုံသို့ ဦးလှည့်ပေးခြင်း)

(၂) ပကိဏ္ဍက စေတသိက် ၆-မျိုး

(အကောင်းအဆိုး ရောထွေးယှက်တင် မျိုးစုံယှဉ်သောစေတသိက်)

- (၈) ဝိတက္က (စိတ်ကူး)
- (၉) ဝိစာရ (ကြံစည်)
- (၁၀) အဓိမောက္ခ (အာရုံ၌မြုပ်ဝင်ဆုံးဖြတ်)
- (၁၁) ဝိရိယ (တက်ကြွလှုပ်ဆောင်)
- (၁၂) ဝိတိ (နှစ်ခြိုက်-ရွှင်လန်း)
- (၁၃) ဆန္ဒ (ပြုလိုခြင်း၊ ဖြစ်လိုခြင်း)

(၃) အကုသလစေတသိက် ၁၄-မျိုး

- (၁၄) မောဟ (တွေဝေခြင်း)
- (၁၅) အဟိရိက (အရှက်မဲ့ခြင်း)
- (၁၆) အနောတ္တပ္ပ (မကြောက်လန့်ခြင်း)
- (၁၇) ဥဒ္ဓစ္စ (ပျံ့လွင့်ခြင်း)
- (၁၈) လောဘ (လိုချင်တပ်မက်ခြင်း)
- (၁၉) ဒိဋ္ဌိ (အမြင်မှားခြင်း)
- (၂၀) မာန (အထင်ကြီးခြင်း၊ ဘဝင်မြင့်ခြင်း)
- (၂၁) ဒေါသ (စိတ်ဆိုးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း)
- (၂၂) ဣဿာ (မနာလိုခြင်း)

(၂) စေတသိကပိဘာဂ (စေတသိက်ကိုခွဲခြားခြင်း)

စေတသိကအဓိပ္ပာယ်

ပိဋိဘာသာ "စေတသိက" ကို မြန်မာဘာသာအားဖြင့် စေတသိက် ဟုခေါ်၏။ စိတ်၌ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောကြောင့် စေတသိက်မည်၏။ စိတ်ကိုမှီဘဲ စေတသိက်သည် လုံးဝမဖြစ်နိုင်၊ စိတ်ကို မှီရမှသာ ဖြစ်နိုင်၏။

စေတသိက် ၅၂-မျိုး

စိတ်ကိုစွဲမှီ၍ဖြစ်သော စေတသိက် အမျိုးအစား စုစုပေါင်း ၅၂-မျိုးရှိ၏။ အဆိုပါ ၅၂-မျိုးကို အစုလိုက် မှတ်သားရာ၏။

(၁) သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် ၇-မျိုး

(စိတ်အားလုံးနှင့် ဆိုင်သောစေတသိက်)

- (၁) ဖဿ (အာရုံကို ထိတွေ့ခြင်း)
- (၂) ဝေဒနာ (အာရုံကို ခံစားခြင်း)
- (၃) သညာ (အာရုံကို မှတ်သားခြင်း)
- (၄) စေတနာ (အာရုံ၌ စိတ်ကို ဆော်ကြခြင်း)
- (၅) ဧကဂ္ဂတတာ (စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုထည့်၍ ရှိစေခြင်း)
- (၆) ဇီဝိတိန္ဒြိယ (ရှင်သန်အောင် စောင့်ရှောက်မှု၌ ကြီးစိုးခြင်း)
- (၇) မနသိကာရ (စိတ်ကိုအာရုံသို့ ဦးလှည့်ပေးခြင်း)

(၂) ပကိဏ္ဍက စေတသိက် ၆-မျိုး

(အကောင်းအဆိုး ရောထွေးယှက်တင် မျိုးစုံယှဉ်သောစေတသိက်)

- (၈) ဝိတက္က (စိတ်ကူး)
- (၉) ဝိစာရ (ကြံစည်)
- (၁၀) အဓိမောက္ခ (အာရုံ၌မြုပ်ဝင်ဆုံးဖြတ်)
- (၁၁) ဝိနိယ (တက်ကြွလှုပ်ဆောင်)
- (၁၂) ဝိတိ (နှစ်ခြိုက်-ရွှင်လန်း)
- (၁၃) ဆန္ဒ (ပြုလိုခြင်း၊ ဖြစ်လိုခြင်း)

(၃) အကုသလစေတသိက် ၁၄-မျိုး

- (၁၄) မောဟ (တွေ့ဝေခြင်း)
- (၁၅) အဟိရိက (အရှက်မဲ့ခြင်း)
- (၁၆) အနောတ္တပ္ပ (မကြောက်လန့်ခြင်း)
- (၁၇) ဥဒ္ဓစ္စ (ပျံ့လွင့်ခြင်း)
- (၁၈) လောဘ (လိုချင်တပ်မက်ခြင်း)
- (၁၉) ဒိဋ္ဌိ (အမြင်မှားခြင်း)
- (၂၀) မာန (အထင်ကြီးခြင်း၊ ဘဝင်မြင့်ခြင်း)
- (၂၁) ဒေါသ (စိတ်ဆိုးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း)
- (၂၂) ဣဿာ (မနာလိုခြင်း)

- (၂၃) မစ္စရိယ (ဝန်တိုခြင်း)
- (၂၄) ကုက္ကစ္စ (နှောင်တပူပန်ခြင်း)
- (၂၅) ထိန (စိတ်ဆုတ်နစ်ခြင်း)
- (၂၆) မိဒ္ဒ (ကာယယိမ်းယိုင်ခြင်း)
- (၂၇) ဝိစိကိစ္ဆာ (ယုံမှားခြင်း)

(၄) သောဘနသာဓာရဏစေတသိက် ၁၉-မျိုး
(သောဘနစိတ်အားလုံးနှင့်ဆိုင်သောစေတသိက်)

- (၂၈) သဒ္ဓါ (ယုံကြည်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း)
- (၂၉) သတိ (အာရုံစိုက်ခြင်း၊ အမှတ်ရခြင်း)
- (၃၀) ဟိရိ (မကောင်းမှုကို ရှက်ခြင်း)
- (၃၁) ဩတ္တပ္ပ (မကောင်းမှုကို ကြောက်ခြင်း)
- (၃၂) အလောဘ (လောဘကို ဖယ်ရှားခြင်း)
- (၃၃) အဒေါသ (ဒေါသကို ဖယ်ရှားခြင်း)
- (၃၄) တတြမဇ္ဈတ္တတာ (အလယ်အလတ် တည့်မတ်ခြင်း)
- (၃၅) ကာယပဿဒ္ဓိ (ကာယ၏ ငြိမ်းအေးခြင်း)
- (၃၆) စိတ္တပဿဒ္ဓိ (စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်း)
- (၃၇) ကာယလဟုတာ (ကာယ၏ ပေါ့ပါးခြင်း)
- (၃၈) စိတ္တလဟုတာ (စိတ်၏ ပေါ့ပါးခြင်း)
- (၃၉) ကာယမုဒတာ (ကာယ၏ နူးညံ့ခြင်း)
- (၄၀) စိတ္တမုဒတာ (စိတ်၏ နူးညံ့ခြင်း)
- (၄၁) ကာယကမ္မညတာ (ကာယ၏ စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း)
- (၄၂) စိတ္တကမ္မညတာ (စိတ်၏ စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း)
- (၄၃) ကာယပါဂ္ဂညတာ (ကာယ၏ ကျန်းမာခြင်း)
- (၄၄) စိတ္တပါဂ္ဂညတာ (စိတ်၏ ကျန်းမာခြင်း)
- (၄၅) ကာယုဇကတာ (ကာယ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း)
- (၄၆) စိတ္တုဇကတာ (စိတ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း)

(၅) ဝိရတိစေတသိက် ၃-မျိုး

- (၄၇) သမ္မာဝါစာ (မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုခြင်း)
- (၄၈) သမ္မာကမ္မန္တ (မှန်ကန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း)
- (၄၉) သမ္မာအာဇီဝ (မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးခြင်း)

(၆) အပ္ပမညာစေတသိက် ၂-မျိုး

- (၅၀) ကရုဏာ (ဒုက္ခရောက်သူကို ကြင်နာသနားခြင်း)
- (၅၁) မုဒတာ (ကြီးပွားချမ်းသာသူကို ဝမ်းသာခြင်း)

(၇) ပညာစေတသိက် ၁-မျိုး

- (၅၂) ပညိဇန္တ (သိမှုကိုစွဉ် ကြီးစိုးခြင်း)

စိတ်စေတသိက် ပေါင်းစပ်၍ ဖြစ်ခြင်း

စိတ်နှင့်စေတသိက်တို့သည် မတူညီသော သဘာဝနှင့် ဆောင်ရွက်မှုကိစ္စ ရှိကြ၏။ သို့သော် အာရုံတစ်ခုခုအတွက် စိတ်စေတသိက်တို့ တစ်ခုတည်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြ၏။ စိတ်တစ်ခုလျှင် အနည်းဆုံး စေတသိက် ၇-ခု၊ အများဆုံး ၃၈-ခုတို့ ပူးပေါင်းလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ ပူးပေါင်းကြရာ၌ သမ္မယောဂလက္ခဏာ ၄-မျိုးနှင့် အညီဖြစ်၏။

- (၁) နိရာဝတ္ထုတစ်မျိုးတည်းကို မှီခြင်း
- (၂) အာရုံတစ်မျိုးတည်းကို ဦးတည်ခြင်း
- (၃) တပြိုင်နက် ဖြစ်ခြင်း
- (၄) တပြိုင်နက် ချုပ်ငြိမ်းခြင်း

ဤသို့ပူးပေါင်း၍ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုမှုအစွမ်းသတ္တိကို “သမ္မယုတ္တပစ္စယော” ဟု ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။

သမ္မယောဂနည်း ၁၆-နည်း

စေတသိက်တစ်ခုလျှင် စိတ်ပေါင်းမည်မျှနှင့်အတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည်ကို ရှင်းပြသောနည်းကို “သမ္မယောဂနည်း” ဟု ခေါ်၏။ သမ္မယောဂနည်းသည် ၁၆-မျိုးရှိ၏။

စေတသိက်အမည်	စိတ်အရေအတွက်
(၁) သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ (၇)	၈၉
(၂) ဝိတက္က	၅၅
(၃) ဝိစာရ	၆၆
(၄) အဓိမောက္ခ	၇၈
(၅) ဝိနိယ	၇၃
(၆) ဝိတိ	၅၁
(၇) ဆန္ဒ	၆၉
(၈) သဗ္ဗာကုသလသာဓာရဏ(၄)	၁၂
(၉) လောဘ	၈
ဒိဋ္ဌိ, မာန	၄
(၁၀) ဒေါသ, ဣဿာ, မစ္ဆရိယ, ကုတ္တုစွ	၂
(၁၁) ထိန, မိဒ္ဓ	၅
(၁၂) ဝိစိကိစ္ဆာ	၁
(၁၃) သောဘနသာဓာရဏ (၁၉)	၅၉
(၁၄) ဝိရတိစေတသိက် (၃)	၁၆
(၁၅) အပ္ပမညာစေတသိက် (၂)	၂၈
(၁၆) ပညိဇန္တ	၄၇

စေတသိက်နှင့်ယှဉ်သည့် စိတ်၏ကိန်းဂဏန်းများကို ရေတွက်ပုံ

- (၁) စိတ် (၈၉) ရေတွက်ပုံသိသာပြီ
- (၂) ဝိတက္ကနှင့်ယှဉ်သောစိတ် ၅၅-ခုမှာ-
 ဇွေးပစ္စဝိညာဏ်မှတစ်ပါး ကာမာဝစရစိတ် - ၄၄၊ ပဌမဈာန်စိတ် - ၁၁၊ ပေါင်း - ၅၅၊ (ကျန်စိတ် ၆၆ - မျိုးနှင့် မယှဉ်)

- (၃) ဝိစာရနှင့်ယှဉ်သောစိတ် ၆၆-ခုမှာ-
ဝိတက်နှင့်ယှဉ်သောစိတ် (၅၅)၊ ဒုတိယဈာန်စိတ် (၁၁)၊ ပေါင်း (၆၆)၊ (ကျန်စိတ် ၅၅မျိုးနှင့် မယှဉ်)
- (၄) အဓိမောက္ခနှင့်ယှဉ်သောစိတ် ၇၈-ခုမှာ-
စိတ် (၈၉) -ခုမှ ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ်စိတ်နှင့် ဒွေးပစ္ဆိမညာဏ်(၁၀)ကိုဖယ်၊ ကျန်စိတ် ၇၈ -ခု ဖြစ်၏။
(ကျန်စိတ် ၁၁-ခုနှင့် မယှဉ်)
- (၅) ဝီရိယနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၇၃-ခုမှာ-
အကုသိုလ်စိတ် (၁၂)၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း(၁)၊ ဟသိတုပ္ပိဒ်(၁)၊ ကာမာဝစရသောဘနစိတ်(၂၄)၊
မဟဂ္ဂုတ်စိတ်(၂၇)၊ လောကုတ္တရစိတ်(၈)၊ ပေါင်း(၇၃)၊ (ကျန်စိတ် ၁၆-ခုနှင့် မယှဉ်)
- (၆) ဝီတိနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၅၁-ခုမှာ-
စတုတ္ထဈာန် ၁၁-မှတစ်ပါး သောမနဿသဟဂုတ်စိတ် ၅၁-ခု၊ (ကျန်စိတ် ၇၀-နှင့် မယှဉ်)
- (၇) ဆန္ဒနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၆၉-ခုမှာ-
လောဘာမူစိတ်-၈၊ ဒေါသမူစိတ် -၂ သောဘနစိတ် ၅၉၊ ပေါင်း ၆၉-ခု၊ (ကျန်စိတ် ၂၀နှင့် မယှဉ်)
- (၈) သဗ္ဗာကုသလသာဓာရဏနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၁၂-ခုမှာ- အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ခု ဖြစ်၏။
- (၉) လောဘနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၈-ခုမှာ - လောဘာမူစိတ် ၈-ခု ဖြစ်၏။
ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၄-ခုမှာ- ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု ဖြစ်၏။
မာနနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၄-ခုမှာ- ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု ဖြစ်၏။
- (၁၀) ဒေါသ စသည် ၄-ခုနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၂-ခုမှာ- ဒေါသမူစိတ် ၂-ခု ဖြစ်၏။
- (၁၁) ထိန , မိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၅-ခုမှာ-
လောဘာမူ သသင်္ခါရိကစိတ် ၄၊ ဒေါသမူ သသင်္ခါရိကစိတ် ၁-ခု၊ ပေါင်း ၅-ခု ဖြစ်၏။
- (၁၂) ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ၁-ခုမှာ- ဝိစိကိစ္ဆာသမ္ပယုတ်စိတ် ၁-ခု ဖြစ်၏။
- (၁၃) သောဘနသာဓာရဏ ၁၉-ခုနှင့် ယှဉ်သော စိတ် ၅၉-ခုမှာ- သောဘနစိတ် ၅၉-ခု ဖြစ်သည်။
- (၁၄) ဝိရတိစေတသိက် ၃-ခုနှင့်ယှဉ်သော စိတ် ၁၆-ခုမှာ -
မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈-ခု၊ လောကုတ္တရစိတ် ၈-ခု၊ ပေါင်း ၁၆-ခု ဖြစ်၏။
- (၁၅) အပ္ပမညာစေတသိက် ၂-ခုနှင့် ယှဉ်သော စိတ် ၂၈-ခုမှာ-
မဟာသုသိုလ်စိတ် ၈-ခု၊ မဟာကြိယာစိတ် ၈-ခု၊ ပဌမဈာန်စိတ် ၃-ခု၊ ဒုတိယဈာန်စိတ် ၃-ခု၊
တတိယဈာန်စိတ် ၃-ခု၊ စတုတ္ထဈာန်စိတ် ၃-ခု၊ ပေါင်း ၂၈-ခု ဖြစ်၏။
- (၁၆) ပညိမြေနှင့် ယှဉ်သော စိတ် ၄၇-ခုမှာ-
ညာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၁၂-ခု၊ မဟဂ္ဂုတ်စိတ် ၂၇-ခု၊ လောကုတ္တရစိတ် ၈-ခု၊ ပေါင်း ၄၇-ခု ဖြစ်၏။

သမ္ပယောဂနည်း မှတ်ချက်များ

- (၁) ဝိတက်, ဝိစာရ, ဝီတိ ဤစေတသိက် ၃-ခုနှင့် ယှဉ်သော စိတ်တို့ကို ရေတွက်ရာ၌ စိတ်အကျယ် ၁၂၁-ခုနှင့် ရေတွက်၏။ အဆိုပါ စေတသိက် ၃-ခုတို့သည် ဈာန်အင်္ဂါတွင် ပါဝင်ကြ၏။ ကျန်စေတသိက်များနှင့် ယှဉ်သောစိတ်တို့ကိုကား စိတ်အကျဉ်း ၈၉-ခုနှင့်သာ ရေတွက်၏။
- (၂) မာန, ထိန, မိဒ္ဓ, ဣဿာ, မစ္ဆရိယ, ကုတ္တုစ္စ, ပေါင်း အကုသိုလ်စေတသိက် ၆-ခု၊ ဝိရတိစေတသိက် ၃-ခု၊ ကရုဏာ, မုဒိတာ, အပ္ပမညာ စေတသိက် ၂-ခု၊ စုစုပေါင်း ဤစေတသိက် ၁၁-ခုတို့သည် ဆိုင်ရာစိတ်များနှင့် အမြဲမယှဉ်သောကြောင့် "အနိယတယောဂီ" အမည်ရကြ၏။ ကျန်စေတသိက် ၇၈-ခုတို့သည် ဆိုင်ရာစိတ်များနှင့် အမြဲယှဉ်သောကြောင့် "နိယတယောဂီ" မည်၏။

- (၃) ကုသော၊မစ္ဆရိယ၊ကုက္ကုစ္စ ဤစေတသိက် ၃-ခုတို့သည် ဒေါသမူစိတ်နှင့် ယှဉ်ကြသော်လည်း အာရုံမတူသောကြောင့် တပြိုင်တည်း မယှဉ်၊ သီးခြားစီသာ ယှဉ်ကြ၏ (နာနာ)။ ရံခါသာယှဉ်ကြ၏ (ကဒိဏိ)။
- (၄) မာနသည် ဒိဋ္ဌိကတဝိပွယုတ်စိတ် ၄-ခုနှင့် ယှဉ်သော်လည်း ရံခါသာ ယှဉ်၏ (ကဒိဏိ)။ အဆိုပါ စိတ်က သာသနိကဖြစ်မှု ထိန မိဒ္ဓနှင့် ရံခါ အတူတကွ ဖြစ်၏ (ကဒိဏိ + သဟ)။ အသင်္ခါနိကဖြစ်မှု ထိန မိဒ္ဓနှင့် ရံခါ တခြားစီ ဖြစ်၏ (ကဒိဏိ + နာနာ)။
- (၅) ထိန မိဒ္ဓ ဤစေတသိက် ၂-ခုသည် အမြဲအတူတကွ ယှဉ်သည်။

သင်္ဂဟနည်း ၃၃-နည်း

စိတ်၁-ခုလျှင် စေတသိက်ပေါင်း မည်မျှ ယှဉ်တွဲပါဝင်ကြောင်း ရှင်းပြသောနည်းကို "သင်္ဂဟနည်း" ဟု ခေါ်၏။ သင်္ဂဟနည်းသည် ၃၃-မျိုး ရှိ၏။

- (၁) အကုသလသင်္ဂဟနည်း (၇)
- (၂) အဟေတုကသင်္ဂဟနည်း (၄)
- (၃) ကာမာဝစရသောဘနသင်္ဂဟနည်း (၁၂)
- (၄) မဟတ္တသင်္ဂဟနည်း (၅)
- (၅) လောကုတ္တရသင်္ဂဟနည်း (၅)
- စုစုပေါင်း (၃၃)

အကုသလသင်္ဂဟနည်း-၇

အကုသလစိတ် (၁၂)		စေတသိက်
၁	ပဌမ ဒုတိယ အသင်္ခါနိကစိတ်(၂)	၁၉
၂	တတိယ စတုတ္ထ အသင်္ခါနိကစိတ်(၂)	၁၈
၃	ပဉ္စမ အသင်္ခါနိကစိတ်(၁)	၂၀
၄	ပဌမ ဒုတိယ သာသင်္ခါနိကစိတ်(၂)	၂၀
၅	တတိယ စတုတ္ထ သာသင်္ခါနိကစိတ်(၂)	၂၀
၆	ပဉ္စမ သာသင်္ခါနိကစိတ်(၁)	၂၂
၇	ပဌမ ဒုတိယ မောဟမူလစိတ်(၂)	၁၅

(က) အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ခုမှာ စေတသိက်ပေါင်း ၂၇-ခု ဖြစ်နိုင်၏။ အညသမာနစေတသိက် ၁၃-ခု (သဗ္ဗမိတ္တ သာဓာရဏ-၇၊ ပကိဏ္ဍက-၆) အကုသလစေတသိက် ၁၄-ခု၊ စုစုပေါင်း ၂၇-ခု။

- (ခ) လောဘာမူစိတ် ၈-ခုနှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်နိုင်သော စေတသိက်မှာ ၂၂-ခု ရှိ၏။ အညဿမာန-၁၃၊ သဗ္ဗာကုသလ သာဓာဓရက-၄၊ လောဘာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ စုစုပေါင်း ၂၂-ခု။
- (ဂ) ဒေါသမူစိတ် ၂-ခုနှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်နိုင်သော စေတသိက်မှာ ၂၂-ခု ရှိ၏။ ပီတိမှတစ်ပါး အညဿမာန-၁၂၊ သဗ္ဗာကုသလသာဓာဓရက-၄၊ ဒေါသ၊ ကုသော၊ ဖတ္တရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ စုစုပေါင်း ၂၂-ခု။
- (ဃ) မောဟမူစိတ် ၂-ခုနှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်နိုင်သော စေတသိက်မှာ ၁၆-ခု ရှိ၏။ ဆန္ဒ ပီတိမှတစ်ပါး အညဿမာန-၁၁၊ သဗ္ဗာကုသလသာဓာဓရက-၄၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ စုစုပေါင်း ၁၆-ခု။

အကုသလသင်္ဂဟနည်းဇယားအရ

စေတသိက်များကို ရေတွက်ခြင်း

- (၁) ပဌမ အသင်္ခါရကစိတ် ၁-ခု (လောဘာမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၉-ခုမှာ -
အညဿမာန-၁၃၊ သဗ္ဗာကုသလသာဓာဓရက-၄၊ လောဘာ၊ ဒိဋ္ဌိ ပေါင်း ၁၉-ခု။
ဒုတိယ အသင်္ခါရကစိတ် ၁-ခု (လောဘာမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၉-ခုမှာ -
ဒိဋ္ဌိအစား မာန ထည့်၊ ပေါင်း ၁၉-ခု။
- (၂) တတိယ အသင်္ခါရကစိတ် ၁-ခု (လောဘာမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၈-ခုမှာ -
ပီတိမှတစ်ပါး အညဿမာန-၁၂၊ သဗ္ဗာကုသလ-၄၊ လောဘာ၊ ဒိဋ္ဌိ ပေါင်း ၁၈-ခု။
စတုတ္ထ အသင်္ခါရကစိတ် ၁-ခု (လောဘာမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၈-ခုမှာ -
ဖော်ပြပါ ၁၈-မှ ဒိဋ္ဌိအစား မာန ထည့်၊ ပေါင်း ၁၈-ခု။
- (၃) ပဉ္စမ အသင်္ခါရကစိတ် ၁-ခု (ဒေါသမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၂၀-မှာ -
ပီတိမှတစ်ပါး အညဿမာန-၁၂၊ သဗ္ဗာကုသလ-၄၊ ဒေါသ၊ ကုသော၊ ဖတ္တရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ပေါင်း ၂၀-ခု။
- (၄) ပဌမ ဒုတိယ သသင်္ခါရကစိတ် ၂-ခု (လောဘာမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၂၀-ကို နံပါတ် ၁-ပါ ၁၉-
ခု၌ ထိန၊ မိဒ္ဓ ၂-ခု ထည့်ပေါင်းသော် ၂၀-ခု ဖြစ်၏။
- (၅) တတိယ စတုတ္ထ သသင်္ခါရကစိတ် ၂-ခု (လောဘာမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၂၂-ကို နံပါတ် ၂-ပါ ၁၈-
ခု၌ ထိန၊ မိဒ္ဓ ၂-ခု ထည့်ပေါင်းသော် ၂၀-ခု ဖြစ်၏။
- (၆) ပဉ္စမ သသင်္ခါရကစိတ် ၁-ခု (ဒေါသမူ)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၂၂-ကို နံပါတ် ၃-ပါ ၂၀-၌ ထိန၊ မိဒ္ဓ
၂-ခု ထည့်ပေါင်းသော် ၂၂-ခု ဖြစ်၏။
- (၇) ပဌမ မောဟမူလ (ဝိစိကိစ္ဆာသမ္ပယုတ်) စိတ်နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၅-ခုမှာ -
ဆန္ဒ၊ ပီတိ၊ အဓိမောက္ခ မှတစ်ပါး အညဿမာန-၁၁၊ သဗ္ဗာကုသလ-၄၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ပေါင်း ၁၅-ခု။
ဒုတိယ မောဟမူလ (ဥဒ္ဓစ္စသမ္ပယုတ်) စိတ်နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၅-ခုမှာ -
ဆန္ဒ ပီတိမှတစ်ပါး အညဿမာန-၁၁၊ သဗ္ဗာကုသလ-၄၊ ပေါင်း ၁၅-ခု ဖြစ်၏။

အဟေတုကသင်္ဂဟနည်း-၄

အဟေတုကစိတ်(၁၈)		စေတသိက်
၁	ဟသိတုပ္ပိဒစိတ်(၁)	၁၂
၂	မနောဒွိရာဝဇ္ဇန(ဝေါဋ္ဌဗ္ဗန) (၁)	၁၀
	သောမနဿသန္တိရက (၁)	
၃	ပဉ္စဒွိရာဝဇ္ဇန (၁)	၁၀
	သမ္ပုဋ္ဌိန (၂)	
	ဥပေက္ခာသန္တိရက (၂)	
၄	ဒွေပဉ္စဝိညာဏ် (၁၀)	၇

ဇယားအရ စေတသိက်တို့ကို ရေတွက်ခြင်း

- (၁) ဟသိတုပ္ပိဒစိတ်နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၂-ခုမှာ- ဆန္ဒမှတစ်ပါး အညသမာန ၁၂-ခု ဖြစ်၏။
- (၂) မနောဒွိရာဝဇ္ဇန(ဝေါဋ္ဌဗ္ဗန)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၂-ခုမှာ- ဆန္ဒ ပီတိမှတစ်ပါး အညသမာန ၁၁-ခု ဖြစ်၏။
သောမနဿသန္တိရကစိတ်နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၁-ခုမှာ- ဆန္ဒ ပီတိမှတစ်ပါး အညသမာန ၁၁-ခု ဖြစ်၏။
- (၃) ပဉ္စဒွိရာဝဇ္ဇန၊ သမ္ပုဋ္ဌိန၊ ဥပေက္ခာသန္တိရကစိတ်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၁၀-ခုမှာ - ဆန္ဒ၊ ပီတိ၊ ပီရိယမှတစ်ပါး အညသမာန ၁၀-ဖြစ်၏။
- (၄) ဒွေပဉ္စဝိညာဏ် ၁၀-နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၇-ခုမှာ - သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရကစေတသိက် ၇-ခုဖြစ်၏။

ကာမာဝစရသောဘန သင်္ဂဟနည်း-၁၂

မဟာကုသလသင်္ဂဟနည်း-၄

မဟာကုသလစိတ်(၈)		စေတသိက်
၁	ပဌမတစ်စုံ(သောမနဿညကသမ္ပယုတ်)	၃၈
၂	ဒုတိယတစ်စုံ(သောမနဿညကဝိပ္ပယုတ်)	၃၇
၃	တတိယတစ်စုံ(ဥပေက္ခာညကသမ္ပယုတ်)	၃၇
၄	စတုတ္ထတစ်စုံ(ဥပေက္ခာညကဝိပ္ပယုတ်)	၃၆

ဇယားအရ စေတသိက်တို့ကို ရေတွက်ခြင်း

- (၁) မဟာကုသလ ပဌမတစ်စုံ(သောမနဿဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၂-ခု)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၃၈-ခုမှာ အညသမာန-၁၃၊ သောဘာဏစေတတသိက်-၂၅၊ စုစုပေါင်း ၃၈-ခုဖြစ်၏။
- (၂) မဟာကုသလ ဒုတိယတစ်စုံ(သောမနဿဉာဏဝိပဿယုတ်စိတ် ၂-ခု)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၃၇-ခုမှာ အညသမာန-၁၃၊ ပညိန္ဒြေမှ တစ်ပါး သောဘာဏစေတသိက်-၂၄၊ စုစုပေါင်း ၃၇-ခုဖြစ်၏။
- (၃) မဟာကုသလ တတိယတစ်စုံ(ဥပေက္ခာဉာဏသမ္ပယုတ် ၂-ခု)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၃၇-ခုမှာ ပီတိမှတစ်ပါး အညသမာန-၁၂၊ သောဘာဏစေတသိက်-၂၅၊ စုစုပေါင်း ၃၇-ခုဖြစ်၏။
- (၄) မဟာကုသလ စတုတ္ထတစ်စုံ(ဥပေက္ခာဉာဏဝိပဿယုတ် ၂-ခု)နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်သော စေတသိက် ၃၆-ခုမှာ ပီတိမှတစ်ပါး အညသမာန-၁၂၊ ပညိန္ဒြေမှ တစ်ပါး သောဘာဏစေတသိက်-၂၄၊ စုစုပေါင်း ၃၆-ခုဖြစ်၏။
မှတ်ချက်။ ။ ဥပေက္ခာဖြစ်လျှင် ပီတိ မဖြစ်၊ သောမနဿဖြစ်မှ ပီတိ ဖြစ်၏။
ဉာဏဝိပဿယုတ်ဖြစ်လျှင် ပညိန္ဒြေ မဖြစ်၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဖြစ်မှ ပညိန္ဒြေ ဖြစ်၏။

မဟာကြိယသင်္ဂဟနည်း-၄

မဟာကြိယစိတ် (၈)		စေတသိက်
၁	ပဌမတစ်စုံ(သောမနဿဉာဏသမ္ပယုတ် ၂)	၃၅
၂	ဒုတိယတစ်စုံ(သောမနဿဉာဏဝိပဿယုတ် ၂)	၃၄
၃	တတိယတစ်စုံ(ဥပေက္ခာဉာဏသမ္ပယုတ် ၂)	၃၄
၄	စတုတ္ထတစ်စုံ(ဥပေက္ခာဉာဏဝိပဿယုတ် ၂)	၃၃

ဇယားအရ စေတသိက်တို့ကို ရေတွက်ခြင်း

မဟာကြိယစိတ် ၈-ခုလုံး၌ ပီရတိမဖြစ်နိုင်၍ ပီရတိ ၃-ခုလျော့ပြီး မဟာကုသလစိတ်၌ စေတသိက်တို့ကို ရေတွက်သလို တွက်ပါ။

မဟာဝိပါကသင်္ဂဟနည်း-၄

မဟာဝိပါကစိတ် (၈)		စေတသိက်
၁	ပဌမတစ်စုံ(သောမနဿဉာဏသမ္ပယုတ် ၂)	၃၃
၂	ဒုတိယတစ်စုံ(သောမနဿဉာဏဝိပဿယုတ် ၂)	၃၂
၃	တတိယတစ်စုံ(ဥပေက္ခာဉာဏသမ္ပယုတ် ၂)	၃၂
၄	စတုတ္ထတစ်စုံ(ဥပေက္ခာဉာဏဝိပဿယုတ် ၂)	၃၀

ဇယားအရ စေတသိက်တို့ကို ရေတွက်ခြင်း

မဟာဝိပါကစိတ် ၈-ခု၌ ဝိရတိ ၃-ခု၊ အပ္ပမညာ ၂-ခု၊ ပေါင်း စေတသိက် ၅-ခု မဖြစ်နိုင်၍ ၎င်းတို့ကိုလျော့ပြီး ဖော်ပြပါနည်းအတိုင်း ဝိတိ ပညိန္ဒြေတို့ကို အတိုးအလျော့လုပ်၍ စေတသိက်တို့ကို ရေတွက်ပါ။

လောကုတ္တရရိတ်ဟနည်း-၅

လောကုတ္တရရိတ်အကျယ် (၄၀)		စေတသိက်
၁	ပဌမဈာန်စိတ် (၈)	၃၆
၂	ဒုတိယဈာန်စိတ် (၈)	၃၅
၃	တတိယဈာန်စိတ် (၈)	၃၄
၄	စတုတ္ထဈာန်စိတ် (၈)	၃၃
၅	ပဉ္စမဈာန်စိတ် (၈)	၃၃

လောကုတ္တရရိတ်၌ ဖြစ်သော စေတသိက်များကို ရေတွက်ရာ၌ အညသမာန-၁၃၊ သောဘနသာဓာရဏ စေတသိက်-၁၉၊ ဝိရတိ-၃၊ ပညိန္ဒြေ-၁၊ စုစုပေါင်း ၃၆-ခုကို အခြေခံထား၍ ဒုတိယဈာန်၌ ဝိတက်လျော့၊ တတိယဈာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရ ၂-ခုလျော့၊ စတုတ္ထဈာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရ ဝိတိ ၃-ခုလျော့၊ ပဉ္စမဈာန်၌ သုခအစား ဥပေက္ခာ ထည့်၍ ရေတွက်ပါ။

မဟာဂ္ဂတသင်္ဂဟနည်း-၅

မဟာဂ္ဂတစိတ် (၂၇)		စေတသိက်
၁	ပဌမဈာန်စိတ် (၃)	၃၅
၂	ဒုတိယဈာန်စိတ် (၃)	၃၄
၃	တတိယဈာန်စိတ် (၃)	၃၃
၄	စတုတ္ထဈာန်စိတ် (၃)	၃၂
၅	ပဉ္စမဈာန်စိတ် (ရှုပ၊ အရူပ) ၁၅	၃၀

စေတသိက် ရေတွက်ပုံ

ဟောဂ္ဂုတ်စိတ်၌ဖြစ်သော စေတသိက်များကို ရေတွက်ရာ၌ အညာသမာန-၁၃၊ ဝိရတိ ၃-ခုမှတစ်ပါး သောဘန စေတသိက်-၂၊ စုစုပေါင်း ၃၅-ခုကို အခြေခံထား၍ ဒုတိယဈာန်၌ ဝိတက်လျော့၊ တတိယဈာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရ ၂-ခုလျော့၊ စတုတ္ထဈာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရ ဝိတိ ၃-ခုလျော့၊ ပဉ္စမဈာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရ ဝိတိ အပ္ပမညာ ၅-ခုလျော့၍ ရေတွက်ပါ။

ဝိသေသက စေတသိက် ၁၀-မျိုး

ဝိသေသက ဆိုသည်မှာ အချို့စေတသိက်များသည် စိတ်အချို့၌ ဖြစ်ပြီး စိတ်အချို့၌ မဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် ကွဲပြားခြားနားမှုကို ဖြစ်စေကြ၏။ အဆိုပါ စေတသိက်ကို "ဝိသေသက စေတသိက်" ဟု ခေါ်၏။ ဝိသေသက စေတသိက်သည် သောဘနစိတ်များနှင့် ဆက်စပ်၍ ၁၀-ခု ရှိ၏။ ၁၀-ခုမှာ-

- (၁) ဝိတက္က
 - (၂) ဝိစာရ
 - (၃) ဝိတိ
 - (၄) သုခ
 - (၅) ဝိရတိ ၃-ခု
 - (၆) အပ္ပမညာ ၂-ခု
 - (၇) ပညိဇန္တိ
- စုစုပေါင်း ၁၀-ခု ရှိ၏။

စိတ္တပုဒ်ကဏ္ဍ ပြီး၏။

၃ - စိတ္တဝိထိ ကဏ္ဍ

စိတ်-၈၉၊ စေတသိက် ၅၂-မျိုးတို့သည် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ယှဉ်တွဲလျက် ပေါင်းစပ်ဖြစ်လာကြ၏။ ထိုတွင် စိတ်သည် ဦးဆောင်လျက် ဖြစ်၏။ စိတ်ဖြစ်မှသာ စေတသိက်များ ဖြစ်နိုင်ကြ၏။ စေတသိက်များသည် စိတ်ဖြစ်ဘဲ ဖြစ်နိုင်စွမ်း မရှိကြ။

စိတ် စေတသိက်တို့သည် သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသောကြောင့် အရှိတရား သို့မဟုတ် ပရမတ္ထတရား ဖြစ်၏။ အရှိတရား ပရမတ္ထတရားဖြစ်သောကြောင့် အသိဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်သော သိရသောတရားမျိုး ဖြစ်၏။ သို့သော် အကြောင်းတရားက ထုတ်လုပ်မှသာ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် "အဖြစ်တရား" ဟုလည်း ဆိုရ၏။ "ဝိညာဏံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ" ဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း စိတ်မှန်သမျှ အကြောင်းကို စွဲမှီရမူ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ မဖြစ်နိုင်၊ အကြောင်းတရားတွေ စုပေါင်း ထုတ်လုပ်မှသာ ဖြစ်နိုင်၏။ စည်သံသည် အလိုအလျောက် မပြည်၊ စည်ရယ်၊ စည်တီးတဲ့ခုတ်၊ စည်တီးသူ၊ အကြောင်း ၃-ခု ပေါင်းဆုံမှသာ စည်သံထွက်ပေါ်နိုင်၏။ စိတ်သည် အကြောင်းမရှိဘဲ မဖြစ်၊ စိတ်၏မှီရာ ဝတ္ထု၊ စိတ်ဆွဲကိုင်စရာ အာရုံ ဤ ၂-ခု ဆုံဆည်းမှသာ စိတ်ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဤနေရာ၌ (၁) စိတ်၏မှီရာဝတ္ထု၊ (၂) စိတ်၏ဆွဲကိုင်စရာ အာရုံ၊ (၃) စိတ်ဆွဲကိုင်စရာ အာရုံ၊ (၄) အာရုံနှင့်ဆက်စပ်၍ စိတ်၏လုပ်ဆောင်မှု ကိစ္စများကို မှတ်သားရမည်။

၁။ စိတ်၏ မှီရာဝတ္ထု

စိတ်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် မှီရာဝတ္ထု တစ်ခုခုကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ စိတ်ဖြစ်ရာ မှီရာဝတ္ထုသည် ၆-မျိုးရှိ၏။

- (၁) စက္ခု ဝတ္ထု (စိတ်၏မှီရာ မျက်စိအကြည်)
- (၂) သောတာ ဝတ္ထု (စိတ်၏မှီရာ နားအကြည်)
- (၃) ယာန ဝတ္ထု (စိတ်၏မှီရာ နှာခေါင်းအကြည်)
- (၄) ဇိဝှိ ဝတ္ထု (စိတ်၏မှီရာ လျှာအကြည်)
- (၅) ကာယ ဝတ္ထု (စိတ်၏မှီရာ ကာယအကြည်)
- (၆) ဟဒယ ဝတ္ထု (စိတ်၏မှီရာ ဟဒယရုပ်)

စိတ်နှင့် မှီရာဝတ္ထု

- (၁) စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် စက္ခုဝတ္ထုကို အမြဲမှီ၍ ဖြစ်၏။
- (၂) သောတာဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် သောတာဝတ္ထုကို အမြဲမှီ၍ ဖြစ်၏။
- (၃) ယာနဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် ယာနဝတ္ထုကို အမြဲမှီ၍ ဖြစ်၏။
- (၄) ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် ဇိဝှိဝတ္ထုကို အမြဲမှီ၍ ဖြစ်၏။
- (၅) ကာယဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် ကာယဝတ္ထုကို အမြဲမှီ၍ ဖြစ်၏။
- (၆) ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်စိတ် ၁၀-ခု၊ အရူပဝိပါကစိတ် ၄-ခု၊ ပေါင်း စိတ် ၁၄-ခုမှတစ်ပါး စိတ် ၇၅-ခုသည် ဟဒယဝတ္ထုကို မှီ၍ဖြစ်၏။ အဆိုပါ စိတ် ၇၅-ခုတို့တွင် -
- (က) ဒေါသမူစိတ်-၂၊ သမ္ပဋိစ္ဆန်-၂၊ သန္တိရဏ-၃၊ ပဉ္စဒွါရဝဇ္ဇန်-၁၊ ဟသိတုပ္ပါဒ-၁၊ မဟာဝိပါက-၈၊ ရူပါဝစရစိတ်-၈၊ သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်-၁၊ ပေါင်း ၃၃-ခုသော စိတ်တို့သည် ဟဒယဝတ္ထုကို အမြဲမှီ၏။
- (ခ) လောဘမူ-၈၊ ဒေါသမူ-၂၊ မနောဒွါရဝဇ္ဇန်-၁၊ မဟာကုသလ-၈၊ မဟာကြိယ-၈၊ အရူပါဝစရ ကုသလ-၄၊ အရူပါဝစရကြိယ-၄၊ သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်မှတစ်ပါး လောကုတ္တရ-၇၊ စုစုပေါင်း ၄၂-ခုသော စိတ်တို့သည် ဟဒယဝတ္ထုကို ရံခါ(ပဉ္စဝေကာရဘုံ၌ ဖြစ်သောအခါ) မှီ၍ ဖြစ်၏။ ရံခါ (အရူပဘုံ၌ ဖြစ်သောအခါ) မမှီဘဲ ဖြစ်၏။
- (ဂ) အရူပဝိပါကစိတ် ၄-ခုသည် ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို လုံးဝ မမှီဘဲ ဖြစ်၏။

ဘုံနှင့် ဝတ္ထုရှုပ်

- (၁) ကာမဘုံ၌ ဝတ္ထုရှုပ် ၆-မျိုး ဖြစ်၏။
- (၂) ရူပဘုံ၌ ယာန၊ ဇိဝှိ၊ ကာယမှတပါး ဝတ္ထုရှုပ် ၃-မျိုးဖြစ်၏။
- (၃) အရူပဘုံ၌ ဝတ္ထုရှုပ် ၆-မျိုးလုံး မဖြစ်။

စိတ်၏ တံခါး

စိတ်သည် အာရုံရှိမှသာ ဖြစ်၏။ အာရုံကင်း၍ စိတ်မဖြစ်နိုင်။ အာရုံနှင့် ဆက်သွယ်ရန် စိတ်၏ ဝင်ထွက်ရာ တံခါး ၆-ခု ရှိ၏။ ခွဲရ ၆-မျိုးဟု ခေါ်၏။

- (၁) စက္ခုခွဲရ (စိတ်၏တံခါး မျက်စိအကြည်)
- (၂) သောတခွဲရ (စိတ်၏တံခါး နားအကြည်)
- (၃) ယာနခွဲရ (စိတ်၏တံခါး နှာခေါင်းအကြည်)
- (၄) ဇိဝှိခွဲရ (စိတ်၏တံခါး လျှာအကြည်)
- (၅) ကာယခွဲရ (စိတ်၏တံခါး ကာယအကြည်)
- (၆) မနောခွဲရ (စိတ်၏တံခါး ဘဝင်စိတ်)

စိတ်နှင့် ခွဲရ

- (၁) စက္ခု ဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် စက္ခုခွဲရ၌သာ ဖြစ်၏။
- (၂) သောတ ဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် သောတခွဲရ၌သာ ဖြစ်၏။
- (၃) ယာန ဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် ယာနခွဲရ၌သာ ဖြစ်၏။
- (၄) ဇိဝှိ ဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် ဇိဝှိခွဲရ၌သာ ဖြစ်၏။
- (၅) ကာယ ဝိညာဏ်စိတ် ၂-ခုသည် ကာယခွဲရ၌သာ ဖြစ်၏။
- (၆) အပ္ပနာဇော ၂၆-ခုသာ မနောခွဲရ၌သာ ဖြစ်၏။
- (၇) ပဉ္စခွဲရာဝဇ္ဇန-၁၊ သမ္ပင်္ဂုတ္တန-၂ဟု ဆိုအပ်သော မနောဓာတ်စိတ် ၃-ခုသည် စက္ခု၊ သောတ၊ ယာန၊ ဇိဝှိ၊ ကာယ ဤ ၅-ခွဲရ၌ ဖြစ်၏။
- (၈) သောမနဿ သန္တိရဏ-၁၊ မနောခွဲရာဝဇ္ဇန-၁၊ ကာမဇော-၂၉၊ ပေါင်း ဤ ၃၁-မျိုးသောစိတ်တို့သည် ၆-ခွဲရ၌ အမြဲဖြစ်၏။
- (၉) ဥပေက္ခာ သန္တိရဏ-၂၊ မဟာဝိပါက-၈၊ ဤစိတ် ၁၀-ခုတို့သည် ၆-ခွဲရ၌ ရံခါသာ ဖြစ်ကြ၏။
- (၁၀) မဟာဂ္ဂတံဝိပါကစိတ် ၉-ခုတို့သည် ခွဲရ၌ မည်သည့်အခါမှ မဖြစ်၍ ၆-ခွဲရမှ အမြဲ လွတ်ကြသည်။ "ခွဲရ ဝိမှတ်စိတ်" ဟု ခေါ်၏။

ခွဲရင်း-ရနှင့် ဖြစ်နိုင်သည့်စိတ်များ

		သီးသန့်စိတ်	ဖြစ်နိုင်စိတ်	ပေါင်း
၁	စက္ကူခွဲရ	၂	၄၄	၄၆
၂	သောတခွဲရ	၂	၄၄	၄၆
၃	ယာနခွဲရ	၂	၄၄	၄၆
၄	ဖိဂျီခွဲရ	၂	၄၄	၄၆
၅	ကာယခွဲရ	၂	၄၄	၄၆
၆	မနောခွဲရ	၃၁	၃၆	၆၇

မှတ်ချက်

- (၁) စက္ကူညီညာကံစိတ် ၂-ခုသည် စက္ကူခွဲရသည့်သော ဖြစ်၍ စက္ကူခွဲရ သီးသန့်စိတ် ဖြစ်၏။ ပဉ္စခွဲရာဝဇ္ဇန-၁၊ သမ္ပဋိဝဇ္ဇန-၁၊ သန္တရက-၃၊ ဝေါဠုပ္ပန(မနောခွဲရာဝဇ္ဇန)-၁၊ ကာမဝေဒ-၂၉၊ တဒါရမ္ပက(မဟာဝိပါက)-၈၊ ပေါင်း ၄၄-ခုသည် စက္ကူခွဲရ၌ ဖြစ်နိုင်၏။ (၂-ရပ်ပေါင်းသော် ၄၆-ခု ဖြစ်၏)
- (၂) ဤနည်းကိုကြည့်၍ သောတ၊ ယာန၊ ဖိဂျီ၊ ကာယခွဲရများ၌ မှတ်ပါ။
- (၃) မနောခွဲရာဝဇ္ဇန-၁၊ ဇဝန(ဇော)၅၅၊ တဒါရမ္ပက-၁၁၊ ပေါင်း ဤ ၆၇-ခုသော စိတ်တို့သည် မနောခွဲရ၌ ဖြစ်ကြ၏။
- (၄) အဆိုပါ ၆၇-မှ မနောခွဲရ သီးသန့်စိတ်-၃၁၊ မနောခွဲရ၌ ဖြစ်နိုင်သောစိတ် ၃၆-ခုတို့ ခွဲထုတ် မှတ်သား ရာ၏။

စိတ်၏ အာရုံ

စိတ်သည် အာရုံနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်၊ စိတ်၏ လာရောက်ပျော်မွေ့ရာ၊ ကျက်စားရာ အာရုံသည် ၆-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ရူပါရမ္ပက (အဆင်းအာရုံ)
- (၂) သဒ္ဓါရမ္ပက (အသံအာရုံ)
- (၃) ဂန္ဓာရမ္ပက (အနံ့အာရုံ)
- (၄) ရသာရမ္ပက (အရသာအာရုံ)
- (၅) ဖောဠုပ္ပာရမ္ပက (အထိအတွေ့အာရုံ)
- (၆) မောရမ္ပက (ဤမှကြွင်းကျန်သည့် စိတ်ဖြင့်သိရသမျှ အာရုံများ)

မောရမ္ပက ၆-မျိုး

- (၁) ပသာဒရုပ် ၅
- (၂) သုခုမရုပ် ၁၆
- (၃) စိတ် ၈၉
- (၄) စေတသိက် ၅၂
- (၅) နိဗ္ဗာန
- (၆) ပညတ္တိ

စိတ်နှင့် အာရုံ

- (၁) စက္ခုဒွါရ၌ ဖြစ်သော စိတ်၄၆-ခုသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်၏။
- (၂) သောတဒွါရ၌ ဖြစ်သော စိတ်၄၆-ခုသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်၏။
- (၃) ယာနဒွါရ၌ ဖြစ်သော စိတ်၄၆-ခုသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဂန္ဓာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်၏။
- (၄) ဇိဝှိဒွါရ၌ ဖြစ်သော စိတ်၄၆-ခုသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရသာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်၏။
- (၅) ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော စိတ်၄၆-ခုသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်၏။
- (၆) မနောဒွါရ၌ ဖြစ်သော စိတ် ၆၇-ခုသည် ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ကာလဝိပတ်ဖြစ်သော အာရုံ၆-မျိုး ထိုက်သင့်သလို အာရုံပြု၍ ဖြစ်၏။

အာရုံနှင့် စိတ်

	အာရုံအမျိုးအစား	သီးသန့်စိတ်	အများဆိုင်
၁	ကာမ	၂၅	၃၁
၂	မဟဂ္ဂတ	၆	၃၁
၃	ပညတ္တိ	၂၁	၃၁
၄	နိဗ္ဗာန်	၈	၁၁

- (၁) ကာမအာရုံကိုသာ ဧကန်အာရုံပြုသောစိတ် ၂၅-မျိုး- ကာမဝိပါက-၂၃၊ ပဉ္စဒွါရဝဇ္ဇန-၁၊ ဟသိတုပ္ပါဒ-၁၊ ပေါင်း ၂၅။
- (၂) မဟဂ္ဂတအာရုံ (အာကာသာနက္ခယတနစိတ်-၃၊ အာကိစ္ဆညာယတနစိတ်-၃)ကိုသာ ဧကန်အာရုံပြုသော စိတ် ၆-မျိုး- ဝိညာဏက္ခယတနစိတ်-၃၊ နေဝသညာနာသညာယတနစိတ်-၃၊ ပေါင်း ၆-ခု။
- (၃) ပညတ္တိ (ကသိုဏ်း-၁၀၊ အသုဘ-၁၀၊ အာနာပါန-၁၊ ကာယဂတာသတိ-၁၊ မေတ္တာသတ္တဝါ-၁၊ ဒုက္ခိတ-၁၊ သုခိတ-၁၊ ဥပေက္ခာသတ္တဝါ-၁၀၊ ကောင်းကင်ပညတ်၊ နတ္ထိဘာဝပညတ်) အာရုံကိုသာ ဧကန်အာရုံပြုသောစိတ် ၂၁-မျိုး- အဘိညာဉ်၂-မှတစ်ပါး ရူပါဝစရစိတ်-၁၅၊ အာကာသာနက္ခယတနစိတ်-၃၊ အာကိစ္ဆညာယတနစိတ်-၃၊ ပေါင်း ၂၁။
- (၄) ကာမ၊ မဟဂ္ဂတ၊ ပညတ္တိအာရုံများကို အာရုံပြုနိုင်သော စိတ် ၃၁-မျိုး- အကုသိုလ်စိတ်-၁၂၊ မနောဒွါရဝဇ္ဇန-၁၊ မဟာကုသိုလ်စိတ်-၈၊ မဟာကြိယစိတ်-၈၊ အဘိညာဉ်စိတ်-၂၊ ပေါင်း ၃၁။
- (၅) နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ဧကန်အာရုံပြုသော သီးသန့်စိတ် ၈-မျိုး- လောကုတ္တရစိတ် ၈-ခု။
- (၆) နိဗ္ဗာန်ကို အနေကန်အာရုံပြုသော စိတ် ၁၁-မျိုး- မဟာကုသလညဉာဏသမ္ပယုတ်-၄၊ မဟာကြိယညဉာဏသမ္ပယုတ်-၄၊ အဘိညာဉ်စိတ်-၂၊ မနောဒွါရဝဇ္ဇန-၁၊ ပေါင်း ၁၁။

=====

စိတ်၏ ကိစ္စနှင့် ဌာန

စိတ်သည် အာရုံရလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် မိမိလုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စကို ချက်ချင်း ပြုလုပ်သည်။ ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ချုပ်ငြိမ်းသွား၏။ စိတ်တစ်ခု၏ သက်တမ်းသည် အလွန်တို၏။ မိမိ၏ သက်တမ်းကာလအတွင်း မိမိ၏ အလုပ်ကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် လုပ်၏။

စိတ်၏ အလုပ်ကိစ္စသည် ၁၄-မျိုးရှိ၏ -

- (၁) ပဋိသန္ဓိကိစ္စ (ပြန်လည်ဆက်စပ်ခြင်း၊ ဘဝစခြင်း)
- (၂) ဘဝင်္ဂကိစ္စ (ဘဝကို ဆက်လက်ဖြစ်စေခြင်း)
- (၃) အာဝဇ္ဇနကိစ္စ (အာရုံအသစ်ကို ဝင်ရောက်စေခြင်း)
- (၄) ဒဿနကိစ္စ (အဆင်းအာရုံကို မြင်ခြင်း)
- (၅) သဝနကိစ္စ (အသံကို ကြားခြင်း)
- (၆) ယာယနကိစ္စ (အနံ့ကို နှမ်းရှူခြင်း)
- (၇) သာယနကိစ္စ (အရသာကို လျက်ခြင်း)
- (၈) ဗုဿနကိစ္စ (အထိအတွေ့ကို ထိတွေ့ခြင်း)
- (၉) သမ္ပင်္ဂုဏ်ကိစ္စ (အာရုံကို လက်ခံခြင်း)
- (၁၀) သန္တိရုဏ်ကိစ္စ (အာရုံကို စုံစမ်းခြင်း)
- (၁၁) ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနကိစ္စ (အာရုံကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း)
- (၁၂) ဇေနကိစ္စ (အာရုံ၌ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်း)
- (၁၃) တဒါရမ္မဏကိစ္စ (ဇေန၏ အာရုံကို ဆက်ခံခြင်း)
- (၁၄) စုတိကိစ္စ (ဘဝတစ်ခုမှ လျောကျခြင်း)

စိတ်သည် မိမိ၏ကိစ္စ လုပ်ဆောင်ရာ၌ အလုပ်ကိစ္စကို လုပ်ဆောင်ရမည့် ဌာန၌သာ လုပ်ဆောင်၏။ အခြားဌာန၌ လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ။ စိတ်၏ လုပ်ဆောင်ရာဌာနသည် ၁၀-မျိုးရှိ၏။

- (၁) ပဋိသန္ဓိဌာန
- (၂) ဘဝင်္ဂဌာန
- (၃) အာဝဇ္ဇနဌာန
- (၄) ပဉ္စဝိညာဏဌာန
- (၅) သမ္ပင်္ဂုဏ်ဌာန
- (၆) သန္တိရုဏ်ဌာန
- (၇) ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနဌာန
- (၈) ဇေနဌာန
- (၉) တဒါရမ္မဏဌာန
- (၁၀) စုတိဌာန

ကိစ္စနှင့် လုပ်ဆောင်သည့်စိတ်

- (၁) ပဋိသန္ဓိ၊ ဘဝင်္ဂ၊ စုတိ၊ ဤကိစ္စ ၃-မျိုးကို လုပ်ဆောင်သည့်စိတ် ၁၉-ခုမှာ - ဥပေက္ခာသန္တိရုဏ-၂၊ မဟာဝိပါက-၈၊ မဟာဂ္ဂဝိပါက-၉၊ ပေါင်း ၁၉-ခု။
- (၂) အာဝဇ္ဇနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ - ပဉ္စဒ္ဓိရာဝဇ္ဇန-၁၊ မနောဒ္ဓိရာဝဇ္ဇန-၁၊ ပေါင်း ၂-ခု။

- (၃) ဒဿနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ-
စက္ခုစိညာဏ်စိတ် ၂-ခု။
- (၄) သဝနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ-
သောတစိညာဏ်စိတ် ၂-ခု။
- (၅) ယာယနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ-
ယာနစိညာဏ်စိတ် ၂-ခု။
- (၆) သာယနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ-
ဇိဝှိစိညာဏ်စိတ် ၂-ခု။
- (၇) ဗုဒ္ဓကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ-
ကာယစိညာဏ်စိတ် ၂-ခု။
- (၈) သမ္ပုဋ္ဌကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၂-ခုမှာ-
သမ္ပုဋ္ဌစိတ် ၂-ခု။
- (၉) သန္တိရဏကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၃-ခုမှာ-
သန္တိရဏစိတ် ၃-ခု။
- (၁၀) ဝေဠုပ္ပနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၁-ခုမှာ-
မနောဌိရာဝဇ္ဇနစိတ် ၁-ခု။
- (၁၁) ဇနကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၅၅-ခုမှာ-
အကုသလ-၁၂၊ ဟသိတုပ္ပိဒစိတ်-၁၊ မဟာကုသလ-၈၊ မဟာကြိယ-၈၊ မဟာဂုတကုသလ-၉၊
မဟာဂုတကြိယ-၉၊ လောကုတ္တရစိတ်-၈၊ ပေါင်း ၅၅-ခု။
- (၁၂) တဒါမ္ပကကိစ္စကို လုပ်ဆောင်သည့် စိတ် ၁၁-ခုမှာ-
သန္တိရဏစိတ် ၃-ခု၊ မဟာဝိပါက-၈၊ ပေါင်း ၁၁-ခု။

ကိစ္စနှင့် စိတ်အရေအတွက်

	ကိစ္စအရေအတွက်	စိတ်အရေအတွက်
၁	ကိစ္စ ၁-မျိုး	၆၈
၂	ကိစ္စ ၂-မျိုး	၂
၃	ကိစ္စ ၃-မျိုး	၉
၄	ကိစ္စ ၄-မျိုး	၈
၅	ကိစ္စ ၅-မျိုး	၂

မှတ်ချက်။ ။ ကိစ္စအရေအတွက် စိတ်အရေအတွက်ကို "ကိစ္စနှင့် လုပ်ဆောင်သည့်စိတ်" ခေါင်းစီးအောက် ရှိ အရေအတွက်များကို ကြည့်၍ သိနိုင်၏။

စိတ်ဖြစ်စဉ်

အာရုံတစ်မျိုးနှင့် ဝတ္ထုရုပ် တစ်မျိုးမျိုးတို့ ဆုံဆည်းထင်ဟပ် ရိုက်ခတ်လာသည့်အခါ ကံ၏အစွမ်းဖြင့် ထင်ဟပ်နေသည့် အာရုံကို စွဲမှီ၍ ကံအစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဘဝင်စိတ်သည် ပြတ်တောက်သွား၏။ အသစ်ပေါ်လာသည့် အာရုံကို စွဲမှီလျက် ထိုအာရုံနှင့် အလုပ်လုပ်သည့် ဝိထိစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို ဤသို့ သိသာရုံ ပြမည်။

မျက်စိနှင့် အဆင်းအာရုံ စတင် ဆုံမိချိန်၌-

- (၁) အတိတ်ဘဝင်
- (၂) ဘဝင်စလန
- (၃) ဘဝင်ပစ္စေဒ
- (၄) ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇန
- (၅) စက္ခုဝိညာဏ
- (၆) သမ္ပင်္ဂစ္ဆန
- (၇) သမ္ပိရဏ
- (၈) ဝေါဠုဗ္ဗန
- (၉) ဇဝန
- (၁၀) ဇဝန
- (၁၁) ဇဝန
- (၁၂) ဇဝန
- (၁၃) ဇဝန
- (၁၄) ဇဝန
- (၁၅) ဇဝန
- (၁၆) တဒါရမ္ပဏ
- (၁၇) တဒါရမ္ပဏ

အဆင်းအာရုံ၏ သက်တမ်းသည် စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ခက်စေ့၍ ဒုတိယ တဒါရမ္ပဏစိတ်နှင့် ပြိုင်တူချုပ်၏။
အဆိုပါ အဆင်းအာရုံကို ပြန်လည် စဉ်းစားရာ၌-

- (၁) ဘဝင်စလန
- (၂) ဘဝင်ပစ္စေဒ
- (၃) မနောဒွါရာဝဇ္ဇန
- (၄) ဇဝန
- (၅) ဇဝန
- (၆) ဇဝန
- (၇) ဇဝန
- (၈) ဇဝန
- (၉) ဇဝန
- (၁၀) ဇဝန
- (၁၁) တဒါရမ္ပဏ
- (၁၂) တဒါရမ္ပဏ

